UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

10
ЧЕРВНЯ 1971
Число № 23
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIII VOL. XLIII
JUNE 10, 1971

СССР КУПУЄ КАНАДСЬКЕ ЗБІЖЖЯ

Канадський федеральний міністер О. Лянг та міністер торгівлі Ж. Л. Пепен підписали умову з представниками советської експортової аґенції „Експорт хлєб" про продаж 130 мільйонів бушлів збіжжя до СССР. Достава збіжжя, за яке Канада дістане 235 мільйонів долярів, розпічнеться безпосередньо зі східних та західних канадських портів й буде тягнутися аж до 31 липня 1972 р.

У згаданій умові включено 38.4 мільйонів бушлів збіжжя, яке СССР мав купити ще на основі умови з 1966 р. але досі був не забрав, та 81 мільйонів бушлів нового збіжжя.

Окрім того, СССР застеріг собі право купити дальших 250,000 метричних тонн збіжжя між травнем та липнем 1972 р.

В біжучому рільничому році, що кінчиться 31 липня ц.р., Канада продала всього зб жжя бл. 470 мільйонів бушлів.

СССР проти спільного ринку

Англія старається від кількох років, щоб її прийняли до европейського господарського союзу держав (Західна Німеччина, Франція, Белгія, Гляндія, Італія та Люксембург), т. зв. спільного ринку. Давніше прийняттю Англії противився французький президент Ш. де Голь. Тепер остаточно всі члени господарського союзу погодилися прийняти Англію. СССР запросив попереднього англійського прем'єра Г. Вілсона, що є противником вступлення Англії до „спільного ринку", на розмови з советськими політиками А. Косиґіном та Л. Брежнєвом, щоб відмовляти Англію від „спільного ринку". Англійська робітнича (лейбуристська) партя, що її членом є Вілсон, має в парляменті велике число послів й може чинити урядові труднощі із вступленням до европейського союзу.

Пінґ понґ і пропаганда

У той час, як американці тішаться, що, після побуту американських спортовців-грачів у пінґ-понґ, відносини між ЗДА та Китаєм покращали, китайці й далі ведуть протиамериканську пропаганду. Китайці видають журнал „Китай відбудовується" в англійській, французькій, еспанській, арабській та російській мовах, який розсилають по цілому світі. В найновішому числі того журналу на першій сторінці надруковане речення з промови китайського комуністичного провідника Ма Цзе Дуна, який сказав: „Народи світу! Об'єднайтеся і завдайте поразки американським напасникам та їхнім собачим прихвостням!"

Половина травневого числа журнала має п'ять протиамериканських статтей, а одна має заголовок „Народи світу, боріться з американським імперіялізмом!"

Пінґ-понґ — одне а пропаганда — друге.

ПРИБЕРЕЖНА сторожа ЗДА тягне до пристані судно кубинських рибалок, що ловили рибу на американських водах. Американці зайняли 4 судна та арештували 8 рибалок. За їх звільнення Куба заплатила 21 тисяч дол.

Умова про приязнь і . . . вища огорожа

Світова преса ще й досі подає свої завваги про недавні відвідини советського президента Н. Подгорного в Єгипті та підписання 15-річного „договору про приязнь". Більше як певно, що советські політики поїхали до Каїру, щоб на місці довідатися, що означає арештування понад 200 єгипетських політиків, з яких більшість були приятелями та прихильниками СССР. Щоб уникнути советської інтервенції на тему арештувань, речник єгипетського президента А. Садата редактор М. Гайкал надрукував на першій сторінці проурядової газети в двох числах редакційні статті, в яких ствердив, що „СССР є єдиним джерелом та піддержкою для єгипетських вояків", а одночасно сказав, що „лише імперіялісти вміщуються у внутрішні справи чужих держав". Подгорний зрозумів статтю й зовсім не порушував справи арештованих, заки зробив з Садатом „умову про приязнь".

Замітне, що, після арештувань у Єгипті, багато советських урядників амбасади спішно виїхали до СССР й більше не вернулися. А високу на 5 стіп огорожу кругом советської амбасади підвищено ще на 3 стопи.

ЗАСЛАЛИ ЧЛЕНІВ МАФІЇ

Італійський уряд заслав 18 провідників злочинної організації „мафії", яким не можна було доказати судово ніякої вини, на невеликий острів Філікуді к. Сицилії. Мешканці острова бунтувалися проти приявности членів мафії на острові й хотіли вигнати їх. Одначе 200 поліцистів скоро завели лад на малому острові. Тоді мешканці острова заявили, що вони переїдуть з острова кудиінде, а з членами мафії разом жити не будуть. Досі понад 70 мешканців вже залишило островів, а інші збираються зробити те саме. На острові жило понад 200 людей.

18 ЧЕРВНЯ ФЕДЕРАЛЬНИЙ БЮДЖЕТ

Федеральний міністер скарбу Е. Бенсон заповів, що в п'ятницю, 18 червня, він пред'явить парляментові на затвердження бюджет на біжучий рік. Одночасно з бюджетом уряд проголосить теж проєкт зміни податкового закону.

На тему проєкту нового податкового закону ходять різні поголоски. Уряд держить проєкт у таємниці.

Прем'єр П. Трюдо сказав недавно на зборах канадських бізнесменів у Торонті, що новий податковий закон не принесе великих змін для промислу та торгівлі, а, навпаки, причиниться до пожвавлення торгівлі та виробництва.

ПРОВІНЦІЇ В НАЙВИЩОМУ СУДІ

Найвищий суд Канади займається тепер досить немилою справою, а саме має зробити рішення, чи уряди поодиноких провінцій мають право обмежити ввіз до провінції товарів, яких провінція має досить, а наслідком ввозу яких мешканці провінції мусять знижувати ціни на товар власного виробництва.

Справа зачалася з того, що годівці курей з Манітоби та Онтаріо почали вводити свійську птицю та яйця до Квебеку, обнижуючи ціни на ті продукти. Квебек видав заборону на ввіз тих продуктів з інших провінцій. Слідом за ним пішли й інші провінції.

Найвищий суд Канади відбув переслухання і зробить рішення під кінець цього місяця.

ЄГИПЕТ ЗА ПРОДОВЖЕННЯ ПЕРЕМИР'Я

Єгипетський прем'єр А. Садат запропонував продовження перемир'я між Єгиптом та Ізраїлем на дальших 12 місяців, якщо Ізраїль відтягне свої війська в Синайського півострова.

Справа Мороза в сенаті

СЕНАТОР П. ЮЗИК ВИСТУПАЄ В ОБОРОНУ АРЕШТОВАНИХ

У четвер, 3 липня, відбулася в канадському сенаті велика дискусія між сенатором проф. П. Юзиком та провідником урядової групи сенаторів П. Мартіном. Сенатор Юзик обговорював у своїй промові, а відтак у дискусії — дві справи: підписання умови між Канадою та СССР та заяву прем'єра Трюдо перед кореспондентом Сі-Бі-Сі відносно арештованих українських інтелектуалістів у СССР.

Сенатор П. Юзик

УМОВА ПРО СПІВПРАЦЮ МІЖ СССР ТА КАНАДОЮ

Говорячи про умову, яку підписав прем'єр П. Трюдо з СССР в справі „взаємних нарад про важні міжнародні проблеми, що цікавлять обидві країни та про потребу регулярних зустрічей для обговорення проблем, що цікавлять обидві країни", сенатор Юзик сказав, що він досі ще не чув ніколи, щоб з того роду умов скористала яка інша країна, крім СССР. Якщо Канада мала умову з СССР про культурний обмін, то з того користав лише СССР, який висилав до Канади різні хорові та танцювальні ансамблі, цирки та інші групи, які в Канаді ширили советську пропаганду, та вели шпигунську діяльність, а Канада не мала ніякої нагоди показати свою культуру в СССР.

До того, СССР ніколи не додержував ніяких умов, починаючи з того, що там не дозволяють користуватися навіть правами, які ґарантує советська конституція. Сен. Юзик цитував советську конституцію, яка ґарантує Україні право на відхід з СССР, право на визнавання релігії і тд., а на практиці це все заборонене.

СССР ґарантував незалежність Литви, Лотви та Естонії, а, після їх окупації, зробив їх звичайними колоніями СССР, під назвою „суверенних" республік.

Те саме СССР вчинив з ЧССР, яку советські війська окупували й досі там залишилися лише тому, що ЧССР хотіла вести самостійну політику.

Сенатор П. Мартін сказав, що Канада не схвалює того поступування СССР й не має заміру зректися свого становища відносно незалежности та свободи якогонебудь народу в світі.

Після довгої дискусії з сенатором П. Мартіном, в якій брав теж участь сенатор Макдоналд, що обстоював становище сенатора Юзика, сенатор Юзик перейшов до інтерв'ю прем'єра Трюдо з кореспондентом Сі-Бі-Сі, в якому прем'єр порівняв українських інтелектуалістів у СССР з квебекськими членами ФЛК.

ПРЕМ'ЄР ТРЮДО Й УКРАЇНСЬКІ НАЦІОНАЛІСТИ

Після повторення заяви прем'єра Трюда, сенатор Юзик сказав: „Прем'єр відверто заявив, що він не хотів уразити Брежнєва та Косиґіна, але він не вагався вразити свободолюбних українців. Канадський прем'єр виявив крайнє незнання, або в іншому випадку знехтував правдою, якщо він порівнював українських інтелектуалістів з провідниками ФЛК. Ці українські інтелектуалісти, як Валентин Мороз, Чорновол, Караванський та інші, не є революціонерами чи націоналістами; вони не кидали бомб, не захоплювали людей чи мордували когонебудь; вони не хотіли робити перевороту в державі чи міняти конституцію.

Зовсім інакше, як провідники ФЛК, ці інтелектуалісти вживали тільки законних засобів, щоб могти користуватися правами, які ґарантовані конституцією Української ССРеспубліки. Стаття 103, розділ VIII. конституції ґарантує: „рівність прав для громадян Української Советської Соціялістичної Республіки, без уваги на їхню національну приналежність, чи расове походження у всіх ділянках господарського, державного, культурного, суспільного та політичного життя".

Стаття 105 ґарантує свободу слова, а стаття 14 розділу йде так далеко, що стверджує: „Українська Советська Соціялістична Республіка застерігає собі право відлучитися від Союзу Советських Соціялістичних Республік". Українські інтелектуалісти, що противляться русифікаційній політиці Москви в Україні й обороняють культурні права своєї країни, домагаються своїх прав, що ґарантовані їхньою конституцією та статутом ОН. Їх суджено й засуджено тайно, судом при закритих дверах за те, що противилися диктатурі російської комуністичної партії. Всі демократичні й доцінюючі свободу канадці, які противляться деспотичним законам, симпатизують з тими сміливими українськими інтелектуалістами. Канадський уряд повинен стати в їхній обороні, якщо він визнає принципи свободи, правди, справедливости та правосильність закону".

„Нема оправдання для прем'єра Трюда, що він не знає фактів, зокрема, якщо він має справу з найбільшою імперіялістичною, тоталітарною поліційною державою в світі. Якийсь час перед виїздом він дістав книжку з документами під заголовком: „Порушення людських прав в Україні", видану Світовим конгресом вільних українців, що до нього належать усі вільні й демократичні українські організації в світі. Перед виїздом прем'єра Трюдо до СССР йому пораджено прочитати такі книжки, що є в парляментарній бібліотеці, як книгу Чорновола, видану видавництво МекҐрав Гілл, та І. Коляски „Два роки в Советській Україні", що її написав канадський комуністичний провідник, який пізнав гірку правду, як недавно відвідав Україну".

„Багато листів та телеграм прийшло й приходить до канцелярії прем'єра, в яких люди протестують проти образи".

Після промови сенатора Юзика сенатор П. Мартін старався доказати, що прем'єр Трюдо не є ворогом демократії, ані зле наставлений до українців, одначе він не збив тверджень сенатора Юзика.

Між протестами, про які згадував сенатор Юзик, був протест від КУК у Вінніпезі, від Централі українців-католиків у Канаді та інших центральних організацій. Також окремі українські організації з різних міст Канади вислали протестаційні телеграми. З Едмонтону телеграми вислали управа УНДому, Клюб українських професіоналістів та бізнесменів та інші організації.

У понеділок, 7 червня, в прем'єра Трюда була делеґація Комітету українців Канади з о. митратом д-ром В. Кушніром на чолі, яка вручила прем'єрові Трюдо меморандум та обговорила справу промови прем'єра в Києві та його становище до арештованих українських інтелектуалістів.

Перестерігають водіїв автомобілів

4,185 водіїв автомобілів у Алберті мають вже 8 пунктів за порушення правил їзди. При 15 пунктах водієві автоматично відбирають дозвіл на їзду на один місяць. Албертський міністер доріг Ґ. Тейлор сказав, що його міністерство вислало всім 4,185 водіям „чемостеві пригадки", що їм загрожує відібрання дозволу їзди, якщо вони й дальше будуть порушувати правила їзди. Досі було відібрано право їзди 387 водіям автомобілів, які „назбирали" 15 пунктів за порушення правил їзди.

Шериф з помічниками розкопує сади близько містечка Юба, Каліфорнія, де знайдено порубані тіла 25 фармерських робітників. Запідозреного у вбивстві Х. Корону арештовано.

Короткі вісті

• **Кол. канадський прем'єр** Л. Пірсон дістав від англійської королеви найвище відзначення „орден заслуги", який має всього 24 особи британського коммонвелту.

• **Асоціяція албертських** індіян домагається, щоб службу безпеки в індіянських резервах повнила поліція, складена з самих індіян, що знають життя та звичаї індіян.

• **В місяці березні ц.р.** в формі допомоги безробітним виплачено 114 мільйонів дол. З допомоги користало 640,000 осіб. В 1969 р. в березні виплачено 528,000 безробітним 84 мільйони долярів.

• **Від 1 січня до 22 травня** ц.р. фабрики автомобілів у Канаді виробили 579,190 автомобілів, на 16,657 автомобілів більше, як в тому часі в 1970 р.

• **Англійська королева Є**лисавета II звернулася до англійського парляменту з проханням про підвишку платні для неї та її двору. Королева дістає тепер 1.02 мільйони річно, а їй потрібно 1.92 мільйони річно. Парлямент покликав окремий комітет, який має ту справу простудіювати й подати свій внесок.

• **Англія дозволяє тепер** міґрувати мешканцям кол. англійських колоній в Азії в числі 9-10,000 осіб річно.

• **Колись Сталін користу**вався титулом „генеральний секретар комуністичної партії СССР. Хрущов вживав титулу „перший секретар партії". Л. Брежнєв, після перевибору на секретаря, повернувся до титулу „генерального секретаря".

• **45-річна дочка Сталіна** Светлана, яка одружилася з американським інженером В. Петерсом, привела тепер на світ дочку. В СССР живе двоє дорослих дітей Светляни з попереднього подружжя.

• **Індія, яка знаціоналізу**вала в 1956 р. всі компанії життєвого обезпечення, перебирає тепер 42 закордонні та 64 індійські компанії для загального обезпечення.

• **Німецькі католики з міс**та Вормс, де Лютер проголосив був своє вчення, звернулися до Папи Павла VI, щоб він зняв клятву із Лютера й реабілітував його.

• **53-річний румунський** президент Н. Чавшеску полетів з румунською делеґацією до столиці комуністичного Китаю — Пекіну, звідки поїде до Північного В'єтнаму та Північної Кореї. Ціль поїздки: нав'язати ближчі дипломатичні зв'язки.

• **Найбільше оливи вирос**тають в Еспанії, бо 400,000 метричних тонн річно.

• **Американський пенсіо**нований адмірал Р. Джексон закінчив 105 років життя. служив 5 років при американській воєнній фльоті і є найстаршим старшиною в ЗДА.

• **В Лісбоні, Портуґалія** відбулися наради міністрів закордонних справ держав що належать до оборонного союзу НАТО. Міністри рішили розглянути советську пропозицію про зменшення військ НАТО та держав Варшавського договору і для дальших переговорів вислати делеґацію до Москви.

• **В 1970 р. в цілому світі** мандрувало до різних країн 168 мільйонів туристів. Вони видали на подорож та приміщення й закупи в чужих країнах 17.4 мільярдів долярів.

• **За 12 років, від приходу** до влади в Кубі Фіделя Кастра, з Куби втекло до ЗДА 650,000 кубинців. Тепер приїздить з Куби щомісяця до ЗДА бл. 3,600 кубинців за згодою кубинського уряду.

• **У Москві помер ґенерал** Л. Новіков, що був полковником царської армії, а відтак був професором інженерії та технічних послуг для советських старшин.

• **Італійський вулкан Ет**на, після 58 днів, перестав викидати ляву. Мешканці загрожених місцевостей вертаються назад до своїх осель.

• **Повітряні пірати приму**сили великий американський літак летіти до столиці Куби, Гавани. За послуги при приземленні та побуті літака в Гавані, кубинський уряд зажадав понад 25,000 дол. Таку суму Куба заплатила ЗДА за звільнення кубинських суден, що ловили робу на американських водах.

• **Французьке підводне суд**но вистрілило з успіхом підводну ракетну бомбу, яка з води полетіла на сушу.

• **Арабські терористи під**клали бомби під два ізраїльські військові літаки на військовому летовищі, недалеко Єрусалиму. Обидва літаки знищені, з ними згинули три пілоти.

• **В ЗДА є 648 злочинців,** у тому 7 жінок, засуджених на кару смерти. Деякі з них ждуть на помилування чи виконання присуду по кілька років.

• **В околиці містечка Юба** в Каліфорнії відкрито гроби 25 фармерських робітників, в яких лежали тіла, порубані на куски великим ножем-мачетою, або чимось подібним. Як підозрілого у вбивстві, поліція арештувала 37-річного мехіканця, Чуана Корону, що вербував робітників до праці на фармах.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212
Власник і керівник: Маріян Страшок

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

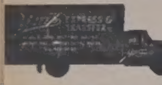

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

Найбільший склад матеріялів для будови та направи
ВОДОТЯГІВ та ОГРІВАННЯ в місті

PLUMBING VILLAGE

DO IT YOURSELF PLUMBING & HEATING CENTRE
8025 - 104 St., EDMONTON, Alta. For Service Ph.: 433-3124

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656 дому 479-3480

One hour "MARTINIZING."
THE MOST IN DRY CLEANING
НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЧИЩЕННЯ ОДЯГУ
7931 - 104 Street
Edmonton Tel. 433-5577

• **У Західній Німеччині** розбився 138-ий німецький реактивний бойовий літак американського виробництва „Старфайтер", протягом 10 років. Пілот врятувався, вискочивши враз із сидженням.

• **Лещетарські міжнародні** змагання в 1974 р. відбудуться в Ст. Моріс, Швайцарія. Канадський зимовий ресорт Лейк Луїз старався дістати змагання до Канади, але цю пропозицію відкинули, поруч західних німців та ЗДА.

MARKET TIRE RETREADING LTD.

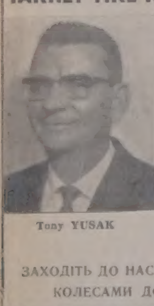

Tony YUSAK

Walter RUPTASH

ЗАХОДІТЬ ДО НАС ЗА ВСІМИ ВАШИМИ КОЛЕСАМИ ДО АВТОМОБІЛІВ
ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ ДВА ПРИМІЩЕННЯ:

PASSENGER, TRUCK & FARM TRACTOR
Belt Splicing — Wheel Balance — Wheel Alignment
— COMPLETE BRAKE JOBS —

?6 стріт і 104 авеню ТЕЛ.:422-1415
158 стріт і 111 авеню ТЕЛ.: 489-7001

KELLY SPRINGFIELD UNIROYAL MICHELIN

USE YOUR CHARGEX CARD

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

Дрібні оголошення

• PARIS FUR CO., 10343 - 80 Ave., EDMONTON, Alberta
Подрібна та гуртова продаж. Нові футра і вживані. Направляємо, перерабляємо, переховуємо на зиму.

—o—

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Аве.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Слідами українських піонерів (4)

МІЖОЗЕРНА ОБЛАСТЬ

д-р І. ТЕСЛЯ

Поселення. Населення Міжозеря складається з чотирьох національних груп: бріганців і французів, що заселили західну частину території, та ісляндців і українців, що живуть на сході. Поруч них подибуються у малому числі німці, менонітн, поляки, голяндці, росіяни, і ін.

Українці зачали поселюватися тут у 1896 р. Вони зосередилися у північній частині муніципалів Ст. Андру та Роквуд, в муніципалах Гімлі і Байфрост, та дистриктах льокального управління Арместронг, і Фішер. Українські колонії позначені на мапі такими назвами осель як: Мельниця, Комарно, Збараж, Окно, Берло, Ярослав; поважні скупчення є також у містечку Стоневол, і селах Гімлі, Вінніпег Біч, Тюлон, і Плезент Говм.

Перша поїздка в Міжозеря відбулася 10 липня під проводом знаменитих знавців цього терену, директора Василя Топольницького і д-ра В. Черевика. Мета нашої поїздки була відвідати місцевості Плезент Говм, Вінніпег Біч, Мельницю і деякі фарми в околиці.

Добре вдержана асфальтова дорога, мешкальні доми і фарми роблять корисне враження. В порівнянні з околицею Стюартборн явний поступ, хоч природні умовини майже ідентичні. Поправа сільсько-господарських умовин то передусім вислід інтензивних дослідів і меліорації. Осушення терену причинилося до збільшення ужиткової площі, уможливило побудову добрих доріг, засів доброякісних трав, що вплинуло на підвищення годівляного господарства і молочарства.

Дохід із сільського господарства збільшився, однак він далеко не дорівнює доходові господарства родючих околиць. В порівнянні з інонаціональними фармами Міжозеря пересічна величина фармерської площі в українських поселеннях в двоє менша. В українських околицях все ще переважають одноквадрові (160 акрові) господарства, які становлять 43%, в порівнянні до 15% англійських і німецьких; відсоток п'ятьквадрових фарм в українських поселеннях сягає ледве 3%.

Густота населення українських поселень два рази більша чим неукраїнських, хоч в останніх десятках літ вона зменшилася до половини. Зниження густоти людности то наслідок міграції великого відсотка передусім молодих українців до Вінніпегу та інших великих міських і промислових осередків Манітоби і поза нею. Частина купує фарми в урожайних околицях, але значне число находить зайняття поза сільським господарством своєї околиці. Загалом, українці нерадо залишають родинні місця, чим пояснюється тенденція збереження в родині батьківських фарм, повільний зріст їх площі, перенаселення, зріст українського сільського не-фармерського населення.

Історію культурного і громадського розвитку Міжозеря добре представлено в працях д-ра М. Марунчака. В них названо чимало українських та англійських діячів, які віддали цій околиці багато своєї праці. Однак у господарській ділянці залишилося ще дуже багато місця для поліпшення. Для цього потрібно капіталу і спільних зусиль. Ентузіяст господарської праці й кооперації, директор В. Топольницький, назвав низку економічних проблем, які було б можна успішно розв'язати, якщо б була запевнена планова і тісна співпраця українських економістів, а вперше чергу агрономів.

У Вінніпег Біч ми оглянули ґараж і крамницю п. Ст. Вовчука, потомка українського піонера, кілька фарм, стрінулися з учителями п. Марком і п. Гаврилюком; стрінули кількох піонерів, серед них п. М. Волошина (93 роки), родом з Теребовельщини, який прибув до Канади в 1899 р. і поселився в околиці Гімлі.

Основніші досліди розвитку господарства й міграції українського поселення на південь у долину Ред Ривер є предметом дальших студій.

Lincoln Hotel
COMFORTABLE ROOMS
Dining Lounge & Restaurant
10266 - 102 St., Ph.: 424-6112
Edmonton, Alberta

S A V E $ $ $ $
JASPER AUTO PARTS
Edmonton
SAVE UP TO 50%
Guaranteet Parts for ALL CARS & TRUCKS
PHONE: 599-6621
Mailing Address:
Box 262, St. Albert, Alta

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдґ.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

• **Китайський націоналістичний уряд на Тайвані (Формоза) викинув чотирьох американських старшин та одного працівника американської розвідчої агенції Сі-Ай-Ей за те, що вони були у зв'язку з китайцями, що виступають проти теперішнього уряду.**

• **Ізраїльський прем'єр** Голда Меїр побувала з несподіваними відвідинами в Фінляндії. Деякі журналісти розпустили поголоску, що вона в Фінляндії мала зустріч із високими совєтськими достойниками. Ізраїльський речник це заперечив.

• **У Парижі на виставі пасажирських літаків** совєтський надзвуковий літак „Туполев 144" виявив себе кращим від англійсько-французького літака „Конкорд". Совєтський літак вигідніший усередині, під час лету спричиняє менше шуму.

• **Комуністичний Китай** заповів, що він звільнить з полону сімох американських летунів, що, під час війни у В'єтнамі, приземлилися в Китаю, під умовою, що ЗДА визнають уряд комуністичного Китаю, як єдиний китайський уряд.

—o—

Річна передплата
"УВ" – тільки $5.00

Посилаю ——— на передплату "Українських Вістей"
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta
Ім'я і прізвище ....
Адреса ....
....
(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta
Ім'я і ....
стара адреса: ....
Ім'я і ....
нова адреса: ....
(Адресу писати по-англійськи)

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
4829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-5318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що реґулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Буде більше федеральних суддів

До федерального парляменту подано проект закону, на основі якого число суддів, призначених федеральним міністром, буде збільшене з 429 до 441.

Одночасно проект передбачає підвишку суддейських платень на 9,000 дол. річно для суддів найвищих судів.

Начальники судів дістають тепер річно 30,000 дол., а судді найвищих судів 26,000 дол.

—o—

Совєти хотіли війну на Близькому Сході

Попередній президент ЗДА Л. Джонсон сказав минулого тижня, що в часі ізраїльсько-арабської війни була загроза, що СССР вмішається в війну. Після поразки єгипетської та інших арабських армій, прем'єр СССР А. Косиґін зателефонував до Джонсона спеціяльною телефонічною лінією, що безпосередньо лучить президента ЗДА з прем'єром СССР, і заявив, що СССР є приготований вмішатися у війну, щоб допомогти арабським державам. У відповідь на те Джонсон дав доручення, щоб американська шоста фльота, що була віддалена 300 миль від узбережжя Сирії, наблизилися до 50 миль до узбережжя. То був знак, сказав Джонсон, що ЗДА приготовані навіть на можливість совєтської інтервенції.

Совєтська розвідка, звичайно, передхопила приказ американського міністерства війни до командування 6-ої фльоти й повідомила про це уряд.

Ніхто з СССР уже відтак не грозив, що СССР буде мішатися в війну.

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

BROKEN OAT ROLLER SHAFTS
M-F Front Spindle Threads, Broken spindles, Splines, inc. J-D Crankshaft; Heads, Blocks, Axles, Threads, Housings; Lawn Mower crankshafts straightened, Straighten anything! Our jobs stand up!
You name it, we'll fix it for you, save you big money.
SYMONS METALWORKERS
Rocanville, Saskatchewen
Since 1923

Shirley Potter Costumes
Винаймаємо для молодої цілий весільний стрій.
Весільні сукенки, вельони та прикраси на голову.
Теж сукенки для дружок, дівчат, що несуть квіти та для матері молодої.
10130 - 104 Street
EDMONTON, ALTA
Tel.: 429-1556

Вже Скоро
26 Червня (June)
Лиш за $1.00 можете виграти
Один з 5 АВТОМОБІЛІВ

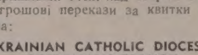

2 Buick Lesabres and 3 Pontiac Parisiennes

в єпархіяльній оселі над озером Вобман.
Чеки чи грошові перекази за квитки треба виставляти на:

UKRAINIAN CATHOLIC DIOCESAN RECREATION BRANCH
P.O. Box 6330 — Postal Station C
Edmonton 20, Alberta

Please send me .... tickets at $1 per ticket on the 1971 Car Raffle.
Enclosed is my remittance (either cheque or money order).
Name ....
Address ....
....
Telephone ....

This sweepstake is conducted by the Ukrainian Catholic Diocesan Recreation Branch under the authority of the Government of the Province of Alberta.

Вісті з Едмонтону

Концерт на пошану українських піонерів

(мх) 80-річчя поселення українських піонерів у Канаді едмонтонська філія УНО відзначила великим концертом пісні і танків у Ювілейній авдиторії з многолюдними виступами школи народних танків і танцювального ансамблю «Черемош» при УНО під керівництвом хореографа Мирослава Куця і трьох хорів: мішаного молодечого хору СУМК, мішаного хору «Дніпра» під орудою Р. Солтикевича та жіночого хору ОЖ ЛВУ «Верховина» у супроводі бандуристок СУМ під орудою С. Яременка.

Велика заля була повна, теж перший балькон. Довелось відкрити й другий балькон. Між учасниками концерту були Владики обох українських Церков.

До танків приґравала оркестра В. Чорновола. Концерт відкрив голова філії УНО д-р М. Суховерський. Промову сказав албертський міністер культури А. Головач, який закликав молодь вивчати наполегливо українську мову і плекати всю пребагату культурну спадщину українського народу.

У програмі було аж десять многолюдних народних танків (понад 400 учнів!): «Українська сюїта», «козачок», «гопак-козачок», «гопак колом», «русалка», «гречаники» «верховинське коло», «полтавський танок», «трійний козачок» і «гуцулка».

Танцювальний ансамбль «Черемош» з бравурою виконав хореографічну картину укладу Л. Кенакина «Запорожці» і «горлиця»; започаткував «ластівкою» другу частину і закінчив концерт прегарно виконаним «Українським весіллям» укладу мистецького керівника й актора українських драматичних театрів І. Чорновола.

Добре зіспіваний мішаний хор СУМК під проводом свого організатора й диригента Р. Солтикевича виконав три пісні. Теж три пісні співав жіночий хор ОЖ ЛВУ «Верховина» в супроводі бандуристок СУМ під керуванням диригента С. Яременка. Хористки і бандуристки (матері і доні) ловлять за очі своїми чудовими гуцульськими одягами.

У другій половині концерту виступив уперше мішаний хор «Дніпро» під проводом диригента Р. Солтикевича, теж з трьома піснями. Перший виступ залишив дуже гарне враження. Нарешті українська спільнота Едмонтону матиме мистецьку одиницю, що може виконувати більші музичні твори українських композиторів, як ось кантати, з симфонічною оркестрою та ширити українську культуру між нашими співгромадянами — неукраїнцями.

Багато — багато оплесків усім виконавцям. Обом диригентам та хореографові Куцеві піднесли китиці червоних троянд.

Програмка концерту, мистецьки оформлена, мала аж 28 сторінок.

Концерт на пошану наших піонерів був добре підготований і справді вдалий.

Вечір пісень і танців

(мх) — Минулої неділі, 6 червня, численні приявні в авдиторії св. Івана провели мило вечір, присвячений пісні і танкові.

У концертовій частині виступав жіночий ансамбль «Мережі» з новою, добре підготованою програмою.

Керівником ансамблю є проф. С. Яременко.

Вісім співачок почали з пісні «Мережі» (слова Д. Мура, музика С. Яременка). У другій пісні «Чорнобривці» як соліст виступив п. М. Свистун. Пісні виконувались у супроводі смичкового ансамблю.

Далі солістка Анна Дейвідз (сопрано) співала поезію Лесі Українки «Дивлюся на ясні зорі» (муз. П. Гайдамаки) в супроводі фортепіяну і скрипки.

Між тим танцювальний ансамбль «Сокіл» виконав танок укладу Й. Симанського — «гуцулку» (дві пари: Надя Іванишин і Люба Кіндзерська та Юрко Гринда і Йосип Симанський), а хореографічна керівниця ансамблю п-і Наталка Доброліж-Маївська, як солістка — танок „Від Києва до Лубень". Опісля жіночий ансамбль співав «Колискову» до слів Лесі Українки в музичному укладі С. Яременка і на закінчення першої частини програми — ще дві пісні «Шуміть, смерічки» (слова і муз. Р. Савицького) і «Матіоли» (слова Д. Мура, муз. Б. Веселовського), а танцювальний ансамбль „Сокіл" два танки: «соловейко» і «козачок».

На другу частину склались ще два виступи жіночого ансамблю «Мережі» (всі співачки виступили в народніх одягах): «Розлилась, поплила» — муз. В. Верменича та «Ой на морі хвиля» — муз. О. Білаша, а накінець — три народні пісні.

Рецитатор Р. Осташевський читав дві гуморески на зразок «Тото вогорит Гриць Зозуля» про перевибори голови відділу УК та «репарації» в лікарнях.

Соліст—баритон Юрій Климкович співав дві пісні «Два кольори» і «Білий сніг» — муз. О. Білаша. Молодецькі учні п-а Т. Вавринчук і М. Саварин під проводом свого вчителя С. Яременка грали II і III частини „Сюїти" — муз. С. Яременка, а танцювальний ансамбль „Сокіл" виконав стилевий «гопак» укладу п-і Н. Доброліж-Маївської.

Виконавці заслужили на оплески. Було їх багато.

Вшановують пам'ять героїв

(іх) Едмонтонська громада спільно вшанувала в УНДомі пам'ять тих, що віддали життя за волю українського народу.

Насамперед у катедральному соборі св. Йосафата була Панахида, яку служили о. протопресвітер Ю. Ковальський, о. В. Чопей (колишній старшина УГА), о. Є. Камінський, о. В. Волошин і о. Р. Ганкевич (колишні вояки — дивізійники). У почесній стійці стояли члени комбатантських і громадських організацій з прапорами.

Навколо національного прапора, стояли хорунжі з прапорами УСС, УСГ, I дивізії УНА, а теж прапори ОУН, Пласту і СУМ. Панахиду співав хор «Дніпро».

Святкове зібрання в УНДомі організували ОУВФ, УНО, УНДім, УСС, УСГ, Братство дивізійників, віддаючи пошану пам'яті тих, хто, як гарно висловився у вступному слові д-р М. Суховерський, «зі зброєю в руках, а чи пером і науковою працею віддав себе всеціло на службу батьківщині». З доповіддю виступив о. Р. Кравець ЧСВВ. Він головну увагу звернув на постать Симона Петлюри, вказуючи теж на його журналістичну діяльність. І в наш час треба нам більше інформувати вільний світ, сказав доповідач.

У програмі концерту виступали хор «Дніпро» (диригент Р. Солтикевич), жіночий ансамбль ОЖ ЛВУ і Ю. СУМ «Верховина» (диригент С. Яременко), юні сумівки з деклямаціями: Галя Тобейчук (вірш Д. Мура) та Уляна Скольна (вірш М. Боєслава).

Хоч мистецький рівень програми в загальному був не більш як пересічний, проте у святковому зібранні чути було духа єдности. Дай Боже, щоб цей дух зростав у нас на кожній ділянці життя на добро великого українського народу.

На голову відділу КУК вибирають д-ра В. Гирака

(іх) Новим головою едмонтонського відділу КУК є д-р Василь Гирак, 57 років, бібліотекар Албертського університету.

д-р Василь ГИРАК

На недавніх загальних зборах відділу КУК, що відбулися в залі УНО, крім голів складових організацій і представників, була теж значна кількість громадян. Це свідчить, що вони цікавляться працею відділу КУК і раді б допомогти, щоб вона була успішніша.

Звіти. «Вистачило б згадати три справи, які наш відділ КУК проробив у діловому періоді, щоб могти за це дістати признання. Ними були: 1) вивішення прапору на ратуші міської управи Едмонтону, 2) Шевченківський концерт молоді і 3) бенкет для відзначення 80-річчя українського поселення і 30-річчя відділу КУК» — такими словами дотеперішній голова п. Р. Осташевський почав свій звіт.

І справді, все це вимагало багато праці і вмілости. До вищезгаданих справ треба додати ще й опрацювання меморіялу в справі навчання української мови в Алберті, починаючи з 1-шої кл., та забезпечення культурного розвитку українців як під правним, як і матеріяльним оглядом. Меморіял від імени відділу КУК підготовила комісія, складена з членів Клюбу професіоналістів і підприємців під головуванням п. П. Саварина. Цей документ був предметом обговорення в Албертській леґіслятурі, а прем'єр Г. Стром заявив, що включить його в плян конференції провінційних прем'єрів у Вікторії у Британській Колюмбії.

Далі, п. Осташевський, за хронологічним порядком, подав, коли, де і з якої нагоди він, як голова відділу КУК виступав чи брав участь. За винятком вакаційних місяців, майже кожного тижня брав участь у якійсь імпрезі, організованій складовою організацією КУК чи кимсь з-поза КУК, де репрезентував українську громаду. Був організатором чи співорганізатором деяких імпрез. Він частинно кореспонденцію, мав сотні телефонічних розмов. Словом, посвячував багато часу справам КУК.

Зв'язками з Централею не надто вдоволений; також співпрацю складових організацій з управою не може назвати вповні задовільною. Свій звіт закінчив заявою готовости співпрацювати з майбутньою управою. Оплески присутніх були висловом признання за успішну працю управи відділу КУК під його проводом.

Звіт скарбника п. Б. Мельничука прочитав п. Г. Братків. До каси в звітному році вплинуло понад 4,000 дол. Видатків, в тому й на частинне вплачення вкладки до Централі, було бл. 2,700 дол. Згідно з ухвалою управи про чистий дохід з Шевченківського концерту, який має одержати Шкільна Рада відділу КУК, скарбник передав чека на 1,040 дол. Імпрези, організовані відділом КУК, були доходові.

Секретар п. Ів. Хома у короткому звіті подав про відбуті засідання, про справи, які обговорювалися, про листування тощо.

Звіт п-и М. Фляк, голови Шкільної Ради, охоплював час від грудня 1970 по день загальних зборів, себто час її головування. В тому часі нав'язано тіснішу співпрацю з учителями української мови в державних школах. Були деякі конкатки з школами поза Едмонтоном. Відбуто успішно вечірку з українськими учнями — відмінниками. Проведено конкурс читання українських книжок. Це була перша проба. Тільки 9 учнів взяло участь. Нагороди, в загальній сумі 100 дол., розділено згідно з рішенням жюрі. На другий рік Шкільна Рада займеться організуванням Шевченківського концерту молоді.

У дискусії над звітами були додаткові питання. Теж висловлено признання за працю.

Нова управа. До складу нової управи вибрано великою більшістю голосів пп.: Р. Осташевський — попередній голова, д-р В. Гирак — голова, Ол. Брода, Г. Братків і д-р С. Яремчук — заступники голови, І. Хома — секретар, Гр. Йопик — скарбник, д-р Л. Фарина і І. Тимчишин — члени; контрольна комісія: д-р М. Снігурович, д-р М. Суховерський, М. Сус.

Накінець пп. М. Когут, М. Хом'як, І. Хома, д-р М. Суховерський і В. Паїк подавали свої внески і побажання, які майбутня управа повинна мати на увазі і по змозі виконувати їх.

На зборах головував п. П. Саварин; секретарював п. М. Сус.

Новообраний голова подякував за довір'я й обіцяв працею виправдати його.

Д-р В. Гирак, уроженець Ярославщини, спочатку вивчав педагогію, потім право в Ягайлонському університеті в Кракові і в Українському вільному університеті в Мюнхені, де здобув ступінь доктора юридичних наук. В університеті ім. МакҐілла в Монреалі пройшов бібліотекарську школу, здобуваючи ступінь бакаляра бібліотекознавства. Працює в бібліотеці Албертського університету, де керує відділом державних видань.

Він є членом Наукового товариства ім. Шевченка, Канадської асоціяції бібліотекарів, Канадської асоціяції славістів і Канадської асоціяції університетських професорів.

В Едмонтоні д-р В. Гирак відомий як головний виховник СУМ і довголітній голова відділу ЛВУ. Він є членом спархіяльної управи БУК.

ЮРІЙ СМОЛИЧ — ГОЛОВА СПІЛКИ ПИСЬМЕННИКІВ

Головою Спілки письменників України є Юрій Смолич. Олесеві Гончареві попередньому голові, хоч після «Собору» написав «Циклон» уже зовсім за партійною лінією, довелось відійти. Звільнено теж редактора «Всесвіту» Олексія Полторацького. Новим редактором є Дмитро Павличко. Журнал «Всесвіту» критиковано на недавньому з'їзді письменників у Києві.

На з'їзді першим доповідачем був Петро Шелест, перший секретар ЦК комуністичної партії України. Той говорив про «партійність літератури» і про «радянський патріотизм». Повчав, щоб письменники не вживали давніх слів, бо це перешкоджає «правильному» розвиткові української мови. Мовознавці, сказав Шелест, повинні виступати проти цього.

Відколи Сталін умер, ніхто з партійних тузів у Москві не дає мовознавчих лекцій російським письменникам і мовознавцям.

ХРАМОВЕ СВЯТО

В едмонтонській церкві Пресвятої Євхаристії, 65 вул. і 120 авеню, в неділю, 13 червня, з приводу храмового свята буде архиєрейська Літургія. Початок: 10 година ранку.

Потім — празничний обід.

Дивні заяви прем'єра Трюдо

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

* * *

Зі що раз більшим замішанням, слідкувала я за повідомленнями й заявами, що з'являлися під час і після подорожі нашого прем'єра по СССР. Як політичний еміґрант, я була під враженням, що Канада — країна хоч деякої свободи. Тепер наш прем'єр вивів мене на правдивий шлях. Канада й СССР, на думку п. Трюдо, майже тотожні, а Косиґін та Брежнєв — гідні й демократично вибрані відповідники до наших обраних провідників. Я певна, що ці заяви були такою ж великою несподіванкою для канадського населення, як і для великого числа втікачів з-за залізної заслони, які знайшли притулок у Канаді.

Чи й справді п. Трюдо твердить, що в Канаді існують концентраційні табори, куди посилають усіх опозиційно-настроєних за те, що не згоджуються з політичними поглядами ліберального уряду?

Чи й справді канадських письменників, поетів, журналістів і критиків, які вільно висловлюють свою думку, теж відвозять до божевілень і піддають ментальним і фізичним тортурам?

Чи велика кількість різних етнічних груп Канади тероризовані до такої міри, що вони бояться говорити рідною мовою?

Чи у нас теж засилають цілі менші національності до північної тундри?

Чи піддавали французький нарід Квебеку десятиліттям послідовного терору і бруталного народовбивства, які переживають українці, латвійці, грузини і кримські татари?

Я думаю, що прем'єр глибоко образив свою власну країну. І хоч я визнаю, що в Канаді не все досконале, що несправедливості і дискримінація існують, все ж таки я стверджую, що за мої 22 роки в Канаді я завжди чулася вільною виголошувати свої погляди голосно і критикувати все те, що мені не подобалось. І хоч це не робило мене обов'язково більш популярною, проте я ніколи не боялася «нічного стукання в двері».

Редактори журналів таких, як «Едж», здорові й голосні, НДПартія і навіть комуністична партія не заборонені: вони у кожних виборах виставляють своїх кандидатів і виявляють мало страху у висловлюванні своєї опозиції до існуючого уряду. Французи, на протязі декількох років, добилися багато таких прав, яких повністю позбавлені нещасливі громадяни тюрми народів — СССР.

Чи наш прем'єр справді не обізнаний, чи не зацікавлений інформацією, яку постачають йому його канадські співгромадяни українського походження, що він так зухвало її ігнорує?

Ні. «Петро й Маргарита не чулися українцями, коли проходили під квітучими каштанами Києва! Якби в їхніх грудях билося українське серце, то вони б плакали гіркими сльозами, чуючи московську мову довкола себе і столиці своєї країни. Вони б запитали, чому наші поети і письменники гинуть у концентраційних таборах далеко від рідної України; вони б протестували проти знищення наших церков, історичних пам'ятників, бібліотек та безцінних архівів.

Коли б наш прем'єр мав хоч трохи пошани до українська-канадських виборців, він прочитав би книжки письменників, таких, як Іван Коляска, Іван Дзюба, та Вячеслав Чорновіл, щоб познайомитися з проблемами, про які він так недбало висловлювався.

Можливо, що канадські та американські політики мають клопіт розуміти, що Україна, Латвія, Естонія та інші не те ж саме, що Алберта, Манітоба, Айова чи Мінесота. Але коли вони не в стані розуміти, тоді вони щонайменше повинні стриматись від проголошування свого невігластва з політичних трибун після 11-тиденної офіційної поїздки по «потьомківських деревнях».

Ті, яких п. Трюдо так несправедливо засуджує як злочинців, це люди, які ще лишилися і які ще мають відвагу вимагати від совєтських провідників, щоб вони керували своєю країною згідно з конституцією, щоб суди й судові процеси проводились згідно з існуючими законами.

За цю відвагу вони платять свободою і часто власним життям.

Коли масові вбивці й беззаконні злочинці сидять в уряді, тоді громадянин, що протестує, стає героєм і мучеником.

Тетяна Ярославна Литвяк
Едмонтон

► Цей лист, англійською мовою, тиждень тому був надісланий до «Едмонтон Джорнал»-у і ще не появився там. Потім копії були вислані до п'ятьох канадських газет, а також до прем'єра Трюдо, голови опозиції Стенфілда, до Т. С. Даґлеса, Папроського, Нолса та інших осіб.

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.

10% знижки
на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Що спричинює те, що СІҐРАМ п'ять зірок продається краще, ніж усі інші роди віскі в Канаді?

ВАШ ДОБРИЙ СМАК!

Це легко зрозуміти чому.
Прекрасна якість. Приємна на смак, приємна на око, безперечно найкраща якість.
До того йде ім'я і якість Сіґраму. Доказ? Це також легко.

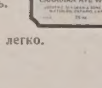

ПРИЄМНА ВІСКІ!

Український вечір в німецькому ресторані!

КОЖНОГО ЧЕТВЕРГА, від 8-ої години вечора в ресторані „Гофбройгавс" будуть подавати українські страви.

Того вечора в ресторані українська оркестра буде приґравати українські мелодії, а ансамбль українського танцю „КОБЗАР" буде танцювати українські танці.

Очевидно, що, на бажання, можна буде дістати і всі німецькі та канадські страви, що їх ресторан подає щодня.

HOFBRÄUHAUS
Tel.: 422-1742
10209 - 97 St., Edmonton

the Bay
HEARING AID
DEPARTMENT

★ Якщо не чуєте звуків кругом себе, прийдіть до нас на повну перевірку вашого слуху та силу тиснення звуків на ваш слух, щоб можна було вам дати правильну оцінку вашого слуху. Це все зробимо без ніякої заплати та без ніякого зобов'язання з вашого боку. Теж маємо на складі батерії до слухових апаратів та направляємо слухові апарати усіх типів.

L. NEDELEC
Hearing Aid Audiotician

OFFICE
Downtown, 3rd Floor
Phone: 424-0121

АКТИВІСТКА РОЗКАЗУЄ ПРО ГОЛОД В УКРАЇНІ (3)

Василь ГРОСМАН

I

А допомогти нема. Тоді вже й не просили! Я й тепер, коли про це думати почну — божеволію: невже відмовився Сталін від людей? На таке страшне вбивство пішов. Чейже хліб у Сталіна був. Виходить, навмисне вбивали людей голодною смертю. Не хотіли людям допомогти. Невже Сталін гірше Ірода був? Невже, думаю, хліб та зерно відібрав, а потім забив людей голодом? Ні, не може такого бути. А потім думаю: було, було. І відразу — ні, не могло того бути.

Коли ще не зовсім знесилили, ходили полем на залізницю, не на станцію, на станцію охорона не пускала, а просто на залізничну лінію. Коли йде швидкий потяг Київ—Одеса, на коліна стають і кричать: «Хліба! Хліба!» Деякі своїх дітей страшних піднімають. І траплялося, кидали люди кусні хліба, різні недоїдки. Відгримить, курява осяде, і повзе село вздовж залізниці, скоринки шукає. А потім розпорядження вийшло: коли потяг через голодні області йшов, охорона вікна зачиняла і фіранки опускала. Не допускали пасажирів до вікон. Та й самі селяни ходити перестали: забракло сили на те що до рейок дійти, а навіть і з хати надвір виповзти.

Я памятаю, один дідусь голові клапоть газети, підібрав на залізниці. А там замітка: француз приїхав, міністер славний і його повезли в Дніпропетровську область, де найстрашніший мор був, ще гірше нашого, там де люди людей їли, і в село його привезли, в дитячий садок колгоспний. І він питає: «Що ви сьогодні на обід їли?» А діти відповідають: «Курячий суп з пиріжком і рисові котлети». Я сама читала, ось як тепер бачу той клапоть газети. Що ж це таке? Убивають, виходить, тихцем мільйони людей і ввесь світ обманюють! Курячий суп — пишуть! Котлети! А тут хробаків усіх поїли. А дідусь голові й каже: «За Миколая на весь світ газети про голод писали: допоможіть, селянство гине!» А ви, іроди, комедію розігруєте.

Завило село, побачило свою смерть. Всім селом вили — не розумом, не душею, а так як лист під вітром шумить або шарудить солома. І тоді мене лють охоплювала — чому вони так жалібно виють, уже не люди зробилися, а кричать так жалібно. Треба камінною бути, щоб чути це виття і свій пайковий хліб їсти. Було, вийду з пайкою в поле, і чути: виють. Підеш далі, ось-ось, здається, стихло, пройду ще: і знову чути — це вже сусіднє село виє. І здається: вся земля разом із людьми завила.

Мені один енкаведист сказав: «Знаєш, як в області наші села називають? — кладовище суворої школи». Але я спочатку не зрозуміла цих слів.

А погода яка гарна стояла! На початку літа йшли дощі, набіжні, легкі, сонце упереміж із дощем, а від того пшениця стіною стояла, хоч сокирою її рубай, висока, вище людського зросту. Того літа скільки я веселок надивилася і дощу, теплого, циганського.

Гадали все взимку, чи буде врожай, старих розпитували, приклади підшукували — вся надія була на озиму пшеницю. І надія справдилася, тільки косити не мали змоги. Зайшла я в хату. Люди лежать, не то ще дишуть, не то вже не дишуть, хто на ліжку, хто на печі, а дочка господарів (я її знала) лежить на долівці в якомусь очманінні, зубами ніжку стільця гризе. І так страшно — почула вона, що я зайшла, не оглянулася, а загарчала, як пес гарчить, коли кістку гризе.

II

Пішов по селу суцільний мор. Спершу діти, старі, потім — середній вік. Спочатку закопували, а потім лишили. Так мерці й валялися по вулицях, на подвір'ях, а останні в хатах лишилися лежати. Тихо стало. Все село померло. Хто останній помирав, я не знаю. Нас, котрі в правлінні працювали, до міста забрали.

Попервах я потрапила в Київ. Якраз у ті дні вперше стали комерційний хліб давати. Що робилося! Черги по півкілометра з вечора ставали. Черги, знаєш, різні бувають: в одній стоять, жартують, соняшник лузають, в іншій номера на папірець записують, де не жартують, на долоні пишуть, або на спині крейдою.

А тут черги особливі — я таких більше не бачила: один одного обнімають за поперек і стоять упритул. Коли хто спіткнеться — всю чергу хитне, ніби хвиля по ній проходить. І ніби танок починається — з боку на бік. І все дужче гойдаються. Їм страшно, що не вистачить сили за попереднього чіплятися і руки розтуляться. І з того страху жінки починають кричати, і так уся черга виє, і здається, вони збожеволіли: танцюють і співають.

А то шпана в чергу вривається: дивляться, де ланцюг легше порвати. І коли шпана підходить, всі знову виють від страху, а здається, що вони співають. У черзі за комерційним хлібом стояв міський народ: позбавленці, безпартійні, ремісники або пригородні.

А з села селянство повзе. На вокзалах — оточуючі загони, всі состави обшукують. На дорогах скрізь застави — військо, енкаведе, а все одно досягають Києва: повзуть полем, перелогом, болотами, перелісками, тільки б застави на дорогах проминути. На всій землі застав не поставиш. Вони вже й ходити не можуть, тільки повзуть. Народ поспішає у своїх справах: хто на працю, хто в кіно, трамваї ходять, а голодні серед народу повзуть — діти, дядьки, дівчата.

І здається, що це не люди, а якісь паскудні кошенята чи собачата рачкують. А воно ще намагається по-людському, сором має, дівчина опухла повзе, як мавпа, квилить, а спідницю поправляє, сориться, волосся під хустку ховає — селянка, перший раз у Київ потрапила. Але це щасливі доповзли — один на десять тисяч. І все одно їм нема порятунку, лежить голодний на землі, пищить, просить, а їсти він не може, окраєць поруч, а він уже нічого не бачить, конає.

Щоранку їздили платформи, биндюги, збирали, котрі за ніч умерли. Я бачила одну платформу — діти на ній зложені. Таки, як я казала — тоненькі, довгенькі, личка як мертвих пташенят, дзьобики гострі. Долетіли пташенята до Києва, а що з того? А були поміж них — іще пищали, голівки, мов налиті, теліпаються. Я спитала візника, він рукою махнув: поки довезу на місце — затихнуть.

Я бачила: одна лізла поперек тротуару, її двірник ногою вдарив, вона на брук покотилася. І не озирнулася навіть, швидко повзе, старається, звідки ще та сила. Ще й обтрушує одежу, бач, забруднилася.

А я того дня газету московську купила, прочитала статтю Максима Горького, що дітям потрібні культурні забавки. Невже Максим Горький не знав про дітей, що биндюги на звалище возили, — їм, чи що, ті забавки? А може, він і знав? І так само мовчав, як усі мовчали. І так само писав, як ті писали, буцімто ці мертві діти їдять курячий суп. Мені цей биндюжник сказав: найбільше мерців біля комерційного хліба, жує такий пухляк один кусник — і вже готовий. Запам'ятався мені цей Київ, хоч я там усього три дні пробула.

І ось я що зрозуміла. Спочатку голод з дому жене. Першого часу він як вогонь пече, шматує, і за кишки, і за душу рве — людина й тікає з дому. Люди хробаків копають, траву збирають, бачиш, навіть до Києва прориваються. І все з дому, все з дому. А приходить такий день, і голодний назад до себе в хату залазить. Це означає: голод переміг, і людина вже не врятується. Лягає на постіль і лежить. І коли людина переможена голодом, її вже не піднімеш, і не лише тому, що сили нема, — ніщо його не цікавить, жити не хочеться. Лежить голодний тихенько, і не чіпай його. І їсти йому вже не хочеться, весь час під себе робить, і стає сонний. І не займай його, тільки б тихо було. Лежать голодні й конають. Це й військовополонені оповідали — коли лягає полонений на нари, по свою пайку не пнеться, то вже кінець йому скоро.

III

А на деяких безум находив. Ці вже до кінця не заспокоювалися. Їх по очах пізнати — блищать. Такі мерців роздягали й варили, власних дітей забивали і їли. В цих звір піднімався, коли людина в них умирала. Я одну жінку бачила, її в райцентр під конвоєм привезли — обличчя людське, а очі вовчі. Їх, людоїдів, казали, розстрілювали всіх до одного.

А вони не винні, винні ті, хто довів матір до того, що вона своїх власних дітей їсть. Та хіба знайдеш винного — кого не запитай. Це — заради добра, заради всього людства, матерів довели.

Тоді я побачила: кожен голодний — він щось подібне до людожера. М'ясо сам своє споживає, самі кістки лишаються, жир до останньої крапельки. Потім він розумом темніє — виходить, і мозок свій із'їв. Із'їв голодний себе усього.

А ще я думала — кожен голодний по-своєму помирає. В одній хаті війна йде, один за одним слідкують, один в одного крихти віднімають. Жінка на чоловіка, чоловік гроти жінки. Мати дітей ненавидить. А в іншій хаті — любов непорушна.

Я знала одну таку, четверо дітей, вона їм казки розказує, щоб про голод забули, а в самої язик не повертається, вона їх на руки бере, а в самої сили нема порожні руки підвести. А любов у ній живе. І помічали люди — де ненависть, там скоріше вмирали.

Е, та що любов — теж нікого не врятувала. Все село поспіль вимерло. Не лишилось життя.

Я потім довідалася — тихо стало в нашому селі. І дітей не чути. Там уже ні забавок, ні супу курячого не потрібно. Не вили. Нікому.

Довідалася, що пшеницю військо косило, тільки червоноармійців у мертве село не пускали, в палатках стояли. Їм пояснили, що епідемія була. Та вони нарікали, що від села запах жахливий іде. Військо й озимину посіяло.

А наступного року привезли переселенців з Орловської області — земля бо українська, чорнозем, а в орловських завжди недорід. Жінок з дітьми лишили біля станції в балаганах, а чоловіків у село повезли. Дали їм вила і веліли по хатах ходити, тіла витягати. Покійники лежали (чоловіки й жінки) хто на ліжку, хто на долівці. Сморід страшний по хатах стояв. Мужики собі роти й носи хустками зав'язували — почали витягати тіла, а вони на шматки розпадаються. Потім закопали ці шматки за селом.

Тоді я зрозуміла: оце ж і є кладовище суворої школи. Коли вичистили від мерців хати, привели жінок підлоги мити, стіни мазати. Все зробили як слід, а запах стоїть. Вдруге помазали, підлоги новою глиною помазали, а запах не зникає. Не могли вони в тих хатах ні їсти, ні спати, повернулися в свою Орловську область.

„Ватиканський в'язень" – каже секретар

Секретар нашого первоієрарха о. д-р Іван Хома сказав у Римі, що «Блаженніший Йосиф, який довго був совєтським в'язнем, тепер є ватиканським в'язнем», повідомляє торонтська римо-католицька газета «Канедіен Реджістер».

Посилаючись на інформацію нюйоркського агенства РНС, «Реджістер» каже, що кардинал Сліпий не має формальної заборони їхати до Канади, проте йому висловлено таке бажання, що практично є забороною.

Заборона стоїть нібито у зв'язку з недавніми демонстраціями в Філядельфії. Газета «Реджістер» висловлює здивування, що демонстрація в Філядельфії стала причиною заборони їхати на з'їзд українців-католиків у Торонті.

З'їзд відбувається в перших днях липня.

УКРАЇНСЬКА ПІСНЯ ЯК ЗАСІБ

НАЦІОНАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ТА НАВЧАННЯ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Богдан ШАРКО

Скорочений текст доповіді на вишкільному курсі вчителів, виданої Українським вільним університетом у Мюнхені.

Частина перша

Що таке пісня?

Пісня — це звукове передання думки, слова, оповідання. Пісня промовляє до почувань людини, вона порушує її серце, тоді коли слово вимагає більшої концентрації людської волі, контролі розуму, а найголовніше — праці логіки, що разом вимагає більшого вкладу людської енергії.

Пісня — це мимовільне відпруження психіки, подібно, як плач є фізичним відпруженням болю, а виявив радісного піднесення, сміх, порушує черевні м'язи. Це все фізичні реакції психічного стану людини.

Чому воно так? Бо при співанні пісні, котрої зміст ми вивчили напам'ять, ми не потребуємо більш над її текстом напружуватись, застановлятись. Слова пливуть самі, без нашої напруги.

Вже первісні племена творили власні мелодії, пристосовані до природи і клімату їхньої батьківщини, котра формувала їхні типічні властивості, їхній характер, їх темперамент, їхню, як ми кажемо, ментальність та мала вирішальний вплив на формування їхньої мови, звукового слова, пісні.

Відповідно до цього, розрізняємо пісні з сумовито-мелянхолійною мелодією, т. зв. у музиці мольові тони пісні — у противенстві до пісень з веселою, бадьорою мельодією, т. зв. дурових строїв пісень.

Які ж пісні українського народу?

Вони у 80-ти відсотках мольові, позначені ніжним сумом і тугою у веденні мелодії, зовсім незалежно від слів пісні, від її змісту.

Візьмімо як приклад веселу пісню про сусідку композитора Яциневича: її перші два рядки (не строфи!) співаються весело, бадьоро, зате дальші дві: «Най си муку підтрясу, завтра рано донесу» переходять уже у мольовий тон. Бачимо, отже: пісня жартівлива, мелодія її міняється, переходить з твердої —дурової у м'яку-мольову.

Подібним переходом з мелодії бадьорої, дурової, у мелодію мольову співається у нас жартівлива пісня «Кину кужіль на полицю, сама піду на вулицю...» Таких прикладів можна б навести більше.

Мольові тони, змістом навіть бадьорих пісень, характеризують пісенну народню творчість у першій мірі романських і слов'янських народів, що відзначаються м'якою, незвичайно вразливою, чуттєвою вдачею, котра швидко сміється, радіє, але— так само швидко попадає у протилежний настрій вдумливости, пригноблення, суму.

Порівняймо наші пісні з піснями, наприклад німців. Це нарід твердої вдачі, більш вирівняної й не такої аж сантиментальної, як українці — тому й їхні народні пісні у 99-ти відсотках бадьорі, дурові, такт маршовий, дуже рідко потрапляється перехід дурового тону у мольовий.

Такими ж самими мажорними тонаціями позначаються пісні голляндців, фламандців, скандинавських народів, англійців, узагалі народів, приналежних до т.зв. нордійської раси.

Чому ж ми зупиняємось найперше на характеристиці наших пісень у порівнянні до інших народів? Це тому, щоб унагляднити інтересну, багату і різнородну мелодику української пісні. Завдяки цій багатій мелодичній скалі переходу дурових тонів у мольові наша пісня є притягаючою для нашої дітвори й молоді, бо такої своєрідної, багатої і оригінальної мелодики наша молодь не чує у своїх ровесників: німців чи французів. І якраз це природне заінтересування рідною мелодією, у першій мірі мелодією, відтак щойно текстом пісні, котрий часто, через незнання мови сходить на задній плян, треба нам у вихованні нашої дітвори використовувати.

Знаємо з власного досвіду навчання, що коли без перерви, кілька годин займати дітей «сухими» викладами, тоді їхні уми натомлюються і концетрація зостається позаду. Щойно короткохвилинна руханка відпружує м'язи тіла та відсвіжує кровообіг голови.

Таким же відпружуючим для втомлених умів засобом є в не меншій мірі хвилина співу.

У наших школах маємо дітей, хлопців і дівчат, у віці від 6 до 14 літ життя. Ум дитини свіжий і багато запам'ятовує. Не всі діти мають одинаковий слух, тому й не однаково усі запам'ятовують мелодію. З деякими дітьми треба пісню довго «товкти», повторяти, поки вона осяде в їхніх вухах. Учителя не сміє зражувати факт, що той чи інший його «співак» «фальшує», співає нечистим голосом. Педагогічною похибкою було б, коли такого не зовсім музикального учня зразу віддалюється від співанок шкільного хору. Навпаки, треба мати терпеливість і залишити менше музикальним учням трохи більше часу на вивчення пісні, ніж учням вповні музикально обдарованим.

Треба тямити, що деколи не зовсім музикальні учні мають першорядні осяги в загальному навчанні та відзначаються амбіцією всюди першувати. Своєю пильністю, вони, напевно, будуть старатись наздігнати свої музичні недостачі. Віддалення їх від хору подразнило б їхню амбіцію, створило б психічну депресію, а, може, й у пізнішому, часом у дальшому житті завжди помітні, комплекси меншевартости, що їх не легко людині збутися.

Умер видатний американський богослов

У Стокбріджі, Масс., на 78 році життя вмер Райнголд Нібур, якого вважали найвидатнішим богословом Америки.

Замолоду Нібур був протестанським (лютеранським) пастором у Дітройті, і соціяльні справи залишилися головним зацікавленням його пізнішої академічної кар'єри. Соціяльна справедливість не є метою християнства, але без справжнього прагнення до соціяльної справедливости нема християнства, казав Нібур.

Нібур був одним з небагатьох визначних християнських мислителів, що писали теж політичні коментарі. Залишив багато творів. Головний твір — «Людська природа й доля».

Вибрали Пімена

Московський патріярхом став митрополит Пімен, що після смерти патріярха Алексея був „местоблюстителем" (виконуючим обов'язки).

Синод для вибору нового патріярха закінчився 2 червня. Патріярх Алексєй умер 17 квітня 1970 р.

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (53)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«Я оставив його в таборі, миль вісім від Білої Церкви, тепер він уже мабуть до Києва доходить».

Король добув карту з кишені і на скрині простер. Шукав Білої Церкви. Відміряв цирклем віддаль звідси до Києва: «Скорим походом іде».

«Чув я про те. В Европі козак, це легкий кавалерист, — а я їх за кращих піхотинців числю, а що найкраще в них, так це піоніри». Пригадував він Богдана Хмельницького.

«Перед доброю кавалерією респект, але певна піхота, це ґрунт. Вона і в полі добра, і на окопах, і на барикадах у місті, пригодиться всюди... Багато в гетьмана піхоти?»

Розстрига вичислював полки і подавав число сотень. Король рахував у голові. «Коли б третя часть того — досить... А провіянт?»

«Хватить!»

«Хватить, але чи є в евіденції він? Які маґазини, млини, достава?»

Не легка була річ дати вдоволяючу відповідь на всі ті питання.

«Московські апетити звісні, а московського війська чимало на Україні і чимало його приходить».

«Алеж і козаки служать в армії російській».

«Це теж не добре. Забагато їх гетьман цареві посилає».

«Мусить».

«Що значить мусить, коли край війська потребує».

«Ваша величність не знають, у якій опресії знаходиться Україна».

«Не розумію, як такий великий народ таку велику опресію терпить... А як народ ставиться до свого гетьмана і як поставиться до нас?»

«Гетьман тішиться повагою і сплендором, який належиться державним володарям, а москалів народ ненавидить за їх здирства. Шведів повитає, як своїх спасителів».

«Я не так дивлюся на діло, скептично. Так легко воно не прийде. Степ має свою психологію і свої права. Не легко їх переломити. Простір — це сила, з котрою треба боротися. Не важко побідити царся, куди важче боротися з вашими дімензіями і дістанціями».

Циркпем водив по карті. «А чого це ви нараз кличете мене на Україну? Перше справляли на Москву, а тепер на Київ».

Розстрига не сподівався такого питання.

«Я, ваша королівська величносте, не стратег, боюсь, що відповідь не буде вдоволяюча».

«Хочу її почути».

«Є всілякі причини. Перше, що земля під ногами горить».

«Як мені це розуміти?»

«Гетьман дуже політично свою акцію веде, але його контраґенти ні».

«Я?»

«Ні. Але король польський. У Польщі не досить тайни бережуть. Царські люди довідуються від поляків, чого їм знати не треба».

«Приміром?»

«Король Станіслав хвалився перед турецьким післанцем, що гетьман Мазепа за одно з ним стоїть і почне помагати йому проти Москви. Від того посла чув це стольник Кантакузен і дальше подав подібно, як цар за випивками позаушники або й поличники своїм людям дає».

«Як це?»

«Дуже просто. Цар вдарить у лице свого сусіда наліво, цей свого, так обійде кругом, аж царський сусід з правого боку мусить ударити царя».

«І вдарить?»

«Як часом».

«А як ударить?»

«І тоді різно буває. Часом цар тішиться, а часом розізлиться, що обидили його маєстат».

«Монгольська фантазія. Але ми відбігли від речі. Кажеш, отче, король Станіслав не добре секрету береже?»

«Коли б гетьман не був на чотири ноги кутий, давно спотикнувся б. Особливо небезпечно було підчас процесу Кочубея».

«Чув я про це. Тому то, мабуть, і зі мною гетьман припинив був переговори».

«Довше годі обдурювати царя. І це одна причина, з котрої випливають інші».

«Котрі?»

«Ось цар гетьмана Мазепу на вождя всієї своєї кінниці у війні з вашою величностю кличе».

«Правда. А дальше?»

«Дальше те, що цар кожної днини нових полків від гетьмана жадає і гетьман мусить давати. Якщо він скоро не сполучиться з вашою величністю, так військо його до особистої сторожі змаліє. А врешті цар хлібів від України вимагає. Чим більше візьме, — тим менше останеться для нас».

«Можливо, та все це не стратеґічні причини».

«Про них я не беруся казати. Я не спеціяліст по тому ділу».

«Подумаю, отче, і пораджуся з моїм штабом. А тепер порадь ти мені, де маю примістити гетьманового посла?»

Посол зробив покірну міну: «маленька записочка з підписом його величности, щоб мене не молестували варти, і покірний слуга короля Карла і гетьмана Мазепи дасть собі раду».

Король написав кілька слів своїм характеристичним письмом і ніби засоромлений подав записку гостеві. Клянявся і наступав на нього. Цей назадгузь подавався до дверей.

ШВЕДИ..!

Квартирмайстер Ґілленкрок обома колінами клячів на лавці. Лівою долонею підпер голову, а правою рукою водив по карті, розложеній на великім столі.

Біля карти лежав лист білого паперу. Ґілленкрок циркпем бігав по карті між Могилевом і Вітебськом, скакав у Ліфляндію, знов, і знов.

Було гаряче, робота не йшла, пляни й обчислення не вдавалися.

Лист білого паперу відгори додолу покрився усякими лініями, всякими геометричними фігурами, поруч котрих стояли цілі колюмни цифр. Ґілленкрок перечеркував лінії і цифри, і, не вдоволений вислідом своєї роботи, рисував на марґінесі, ніби для відпочинку, плян якоїсь твердині з палісадами, редутами, шанцями і траншеями.

Мухи сідали йому на червону потилицю, а з лобу капали на карту краплини поту. Він витирав їх хустиною і працював дальше.

Ґенеральний квартимайстер так захопився своєю любою роботою, що не чув, як у хати увійшов екцеленція граф Піпер, старець з поморщеними лицями, з пооранимм чолом і з роздутими, безнастанно дрижучими ніздрями. Піпер нагадував заїздженого расового коня.

«Працюємо!» — сказав, кладучи протекціонально руку на плече Ґілленкрока.

Цей відвернувся, а побачивши всемогучого канцлера, зіскочив з лавки і заметушився по хаті, шукаючи місця, на котрім Піпер міг би вигідно сісти.

«Прошу не турбуватися, я тільки на хвилину, хочу довідатися, яка ваша гадка про наш дальший похід».

«Моя гадка, екцеленціє, що треба простувати на Вітебськ, щоб бути ближче Ліфляндії і генерала Левенґавпта».

«Так гадаєте?»

«Гадаю так, екцеленціє, бо поки ми не получимося з корпусом Левенґавпта, поти нам нема що заганятися в безмежну Україну. Її дімензії завеликі на наші сили, проковнуть нас степи».

Піпер, досвідний дипломат, котрому не були чужі також тайни стратегії, підняв брови і роздув свої широкі, ніби шкурятяні ніздря.

«Тішуся, що обидва ми тої самої гадки. Я також пишуся на похід у напрямі Вітебська».

Він узяв Ґілленкрока за руку і попровадив його до стола. «Покажіть, де тут у вас цей Вітебськ?»

Ґілленкрок вказуючим пальцем ткнув у карту. «Ось він, а тут Могилів, а отсе дорога до Києва. Мої обчислення ще не скінчені, але і з того, що вже готове, видно, що нам треба прямувати на Вітебськ, щоб не відбігати, а наближатися до Левеґавпта, бо як ні, то ворог поб'є його, а опісля зверне всі свої потуги проти нас».

Нахилилися над карту і потонули в лябіринті цифр і ліній, так, що не зчулися, коли увійшов польний маршал Реншільд, мужчина гарний, рослий, з гострим носом і червоними, як у дівчини устами. Махав капелюхом, як віялом, навіваючи прохолоду на своє, спочене обличчя.

ДРУГА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ

20 червня

ЛИСТ ДО РИМЛЯН: зач. 81

Брати, слава і честь і мир усякому, що чинить добро, жидові перш і грекові, бо нема у Бога згляду на особи.

Бо ті, що згрішили без закону, без закону погинуть, а ті, що в законі згрішили, законом будуть суджені; бо не слухачі закону праведні перед Богом, а виконавці закону будуть оправдані.

Бо коли чинять, то ці, не маючи закону, за природою законне чинять, то ці, не мають закону, самі є законом; вони показують, що діло закону написане в їх серцях, коли їх совість дає їм свідоцтво: а думки взаємно обвинувачують себе або оправдують, в день, коли Бог судитиме таємниці людські, по поєму Євангелію, через Ісуса Христа.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 9

У той час, коли Ісус проходив поблизу Галилейського моря, побачив, як два брати, Симон, званий Петром, і Андрій, його брат, закидали сіті у море; були бо рибалки. І промовив до них: „Ідіть за мною і я зроблю вас ловцями людей". А вони негайно полишили сіті та й пішли за ним.

А як відійшов звідти, то побачив інших двох братів, Якова, сина Заведея, й Івана, брата його, як вони зі своїм батьком Заведеєм направляли в човні свої сіті.

І покликав їх. А вони негайно покинули човен і свого батька та й пішли слідом за ним.

І ходив Ісус по всій Галилеї й навчав по їх божницях і проповідував євангелію про царство та сціляв усяку недугу й усяку неміч між людьми.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

13 червня. Неділя Всіх святих. Голос 8.

20 червня. Друга неділя після Зшестя. Голос 1.

27 червня. Третя неділя. Голос 2.

Необов'язкові свята: св. Івана Богослова (21 травня); 7 червня: Понеділок Святого Духа; 17 червня: Пресвятої Євхаристії; 25 червня: свято Христа-Чоловіколюбця.

Григоріянський календар:

13 червня. Друга неділя після Зшестя. Голос 1.

20 червня. Третя неділя. Голос 2.

27 червня. Четверта неділя. Голос 3.

Необов'язкові свята: Понеділок Святого Духа (31 травня), 10 червня: Пресвятої Євхаристії; 18 червня: свято Христа-Чоловіколюбця; 24 червня: св. Івана; 29 червня: св. Петра й Павла.

ЧИ СПРАВЖНІЙ ДІЯЛОГ?

(закінчення з 4 стор.)

ше: «У деяких країнах розвивається співробітництво і спільні дії комуністів з широкими демократичними масами католиків і віруючих інших релігій. Набрав великої сили діялог між ними . . . Комуністи переконані, що саме на цьому шляху — шляху широких контактів і спільних виступів — маса віруючих стає активною силою антиімперіялістичної боротьби і глибоких соціяльних перетворень».

Отже, ясно бачимо, що ціллю діялогуючих комуністів є: вжити мас віруючих, як знаряддя, розкласти вільний ще світ.

ДІЯЛОГ І НАША ЦЕРКВА

Це знаний факт, що Ватикан нав'язав діялог з московською православною Церквою. Знаючи ходи дипломатії, знаючи вороже ставлення Москви до всього, що українське, у нас оправдано може поставати неспокій: чим ми можемо стати в цій діялозі?

Ми свідомі також, що ця московська православна «Церква» стала цілою стопою до співпраці з радянським урядом. І вона від нього має доручене й точно окреслене завдання дій у західньому світі.

Взявши це все до уваги, можемо сподіватися всього і на все ми повинні бути приготовані.

На сторожі добра й інтегральности нашої Церкви стоять наші Владики, на чолі з Блаженнішим Йосифом. Як бачимо з пресових повідомлень, первоієрарх нашої Церкви постійно відстоює права нашої помісної Церкви. Сам св. Отець Павло VI уважав за відповідне заініціювати авдієнцію нашому Блаженнішому перед поїздкою Віллебрандса на похорон Алексея. У час тієї авдієнції порушено справу діялогу Ватикану з московською Церквою.

У висліді тієї розмови (папи з Блаженнішим) 19 квітня м.р. папа Павло VI у своєму слові, згадавши на труднощі поєднання, сказав: «Ми не можемо і ми не повинні думати про щиру злуку коштом східних католицьких Церков». Коментатор підкреслює, що слова «коштом східних католицьких Церков» мали ясну ціль запевнити католиків східних обрядів, особливо ж українців-католиків, які останньо дуже затурбовані переговорами Ватикану з московським православ'ям, що вони не стануть жертвою тих переговорів» («Істерн Черчез Рів'ю», Лондон, 1970, ч. 2, стор. 222).

Запевнення запевненням, але велика обережність конче потрібна.

Яке наше завдання?

Ось яке: освідомлювати наших співгромадян, людей віруючих, що в комуністичних країнах переслідують всяку релігію. Наша українська Церква, православна й католицька, є наявним доказом цього. Вони обидві ліквідовані й діють підпільно. Рештки духовенства, зазнають переслідувань і в наш час усмішок, поїздок, привітів, діялогів. У соціялістичних країнах усім веде й про все рішає комуністична партія. Для неї марксистські теорії — це непомильні «догми». За сумнів у них арештують, судять, карають, нищать.

У країнах соціялістичного панування, без огляду, як вони себе називали б: демократичні, народні, людові, чи радянські, правда подоптана, справедливість висміяна, а людська гідність не існує.

Цю правду, справедливість і подоптану людську гідність нам треба відкривати та проповідувати. Це нелегко прийдеться нам, навіть у Канаді в наших обставинах. Та розкривати правду ми обов'язані в ім'я християнської любови до ближнього, в ім'я любови до свободи, в ім'я любови до нашої християнської культури та в ім'я любови та пошани людської істоти!

Місія нелегка, але шляхетна й гідна правдивих та свідомих християн.

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

Мудрість послуху Церкві

о. Микола ДЯДЬО

«Боже, дай мені мудрости послуху Твоїй святій Церкві».

Так молився Божий слуга Андрій, і так треба молитися нам. Тим більше нам, бо живемо в час, коли й деякі люди, що вірують у Бога, заперечують право Церкви — папи, єпископів, священиків — щонебудь авторитетно їм казати, в час, коли деяка кількість духовних веде «політику» пасивного опору Церкві, в час, коли вірні збентежені новостями в Літургії (латинського обряду) та інших церковних богослужбах, в час, коли деякі богослови ставлять свій авторитет вище навчального авторитету наслідника св. Петра та апостолів.

Та ані крик, ані голосний спротив, ані обурення ані непослух не змінять того акту, що Господь наказав усім слухати Його св. Церкви, в справах віри й моралі, коли навчальний авторитет говорить в імені Христа.

ЧОМУ СЛУХАТИ?

Ми слухаємо святої Церкви, бо знаємо, що в родинному відношенні між нами і нашим Небесним Отцем-Богом є місце також для послуху святій Церкві, тобто папі, єпископам і священикам у справах, що мають відношення до наших душ, до їх спасіння. Папа, єпископи і священики з доручення Христа працюють для прослави Бога і для добра людей. Свята Церква є видимим продовженням невидимого Божого царства. Головою того невидимого царства є Христос, а Його видимим заступником на землі є папа. І видиме і невидиме Христове царство є однією і тією самою родиною; між духовим невидимим і видимим Христовим царством не має поділу, не має суттєвих різниць.

Єдність невидимого і видимого царства має свій початок в історії вибраного народу з Мойсеєм, як видимим головою чи Божим заступником перед людьми. Ісус Христос продовжав будову того царства («Я прийшов не скасувати, а доповнити») тим, що встановив собор (колегію) апостолів з апостолом Петром як головою.

Однією з перших речей, що їх проголосив Ісус, як лиш почав навчати, було: «Покайтеся, бо приблизилося до вас Боже царство». А те царство, як кожне царство, мусіло мати закони, правопорядок, бо інакше не могло б встоятись. А воно встоялось і стоїть аж донині!

Зі Старого завіту знаємо, що Господь не лише вибрав Мойсея, щоб був видимим заступником Бога для людей, але й дав йому дуже докладні приписи культу, карні і цивільні закони, що ними мали управлятися і згідно з ними жити Божі діти. За бунт і непослух багатьох з них Господь доручив карати дуже гостро, включно з карою смерти! Ні один ізраїльтянин не міг поступати так, як він хотів, а радше так, як Божий закон приказував чи забороняв. І не було різниці, хто зломав закон. Кожний мусів бути покараний включно з царем (Давид та інші).

Деякі люди з вибраного народу не слухали Божої волі, яку їм звіщав Мойсей чи інші, що говорили в Божому імені. Бог їх покарав і то суворо (сорок літ мандрівки по пустині, неволя). З цього бачимо, що Господь, користувався своїм батьківським правом: навчав, напоминав, картав, навіть карав сам чи через своїх вибранців так у Старому, як і в Новому завіті.

Між Богом, папою, єпископами, священиками, людьми є родинний зв'язок. Цього зв'язку не можна розбити ані перервати. Ми кличемо до Бога «Отче наш», Церкву називаємо Матір'ю, папу — Святішим Отцем, священика — духовним отцем. Вся побудова нашого відношення до Бога і до св. Церкви засновується на засаді відношення Батька до дитини і на законах, виданих Богом для Церкви.

Господь, наш Отець, дав нам десять заповідей. Ісус Христос приніс нам об'явлення і заснував Церкву. Святий Дух веде її. Церква видає закони, наскільки вимагає потреба дня. Це робить на те, щоб захоронити наші душі, дорогоцінні, безсмертні душі перед небезпекою вічної погибелі.

Такий Божий плян щодо нашого спасіння, і ми можемо або його прийняти, або відкинути, але ніколи змінити.

Є деякі католики, що відійшли від Церкви і вважають себе «приватними християнами». Кажуть, що не потребують Церкви і того всього, що вона людям подає: св. Тайн, благословлень, взаємної молитви, почуття приналежности до Божої родини.

Ніхто не має права ділити Божої родини. Не можемо відділяти Божей дітей від Бога, ані Божої Церкви від Бога, ані людей від Церкви. Ми потребуємо Бога, потребуємо Його Церкви, потребуємо Божих і церковних законів. З нашого боку ми обов'язані слухати тих законів. Якщо ж комусь «тяжко» слухати Церкви, хай за Божим слугою Андрієм молиться: «Боже, дай мені мудрости послуху Твоїй святій Церкві».

В ЧОМУ СЛУХАТИ?

Церква установа Божа і також установа людська. Божа вона, наскільки вона Божа; а людська, наскільки людська. І саме для нашого послуху Церкві треба мати це на увазі.

Ми христилися, як *раби* Божі, в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа і через це стали *членами* Церкви з правами й обов'язками, користуючись *свободою* дітей Божих.

В адміністрації Церкви інколи можуть трапитися неправильні рішення через незнання, через помилку, через людську обмеженість, через перешкоди.

Згадаю тут про справу патріярхату в Українській Католицькій Церкві. Українці визнають Христову віру вже тисячу літ. Треба припускати, що за той довгий час християнства ми вже набралися трохи практики, як керувати своєю Церквою, як найкраще дбати про справи людських душ серед нашого народу. І дивним є, що деякі високопоставлені достойники уважають, що в тім ділі ми ще «діти», що нас треба вести за руку, і то в час, коли на власнім подвір'ячку не вміють навести порядку.

Бо скільки ж направду чужинець може знати про наш обряд, нашу історію, наші звичаї, наші потреби? Деякі знають. І ті, що знають, твердять разом з нами, що ми цілком оправдано домагаємося патріярхату для нашої Церкви. До того ж наш верховний архиєпископ засвідчив неабияк свою геройську вірність Вселенській Церкві.

Наша патріярхія, узагалі наша церковна самоуправа потрібна для нашої помісної Церкви; вона корисна для вселенської Церкви. Папа Павло VI, як стало недавно відомим, виявив зрозуміння для наших домагань, але сказав, що через різні *перешкоди* неможливо створити патріярхію.

Прикрі ці перешкоди для нього; прикрі для наших владик і для нас усіх.

Які ж ці перешкоди? Не релігійні. Навіть не чисто церковні. Мабуть, політичні.

З перешкодами не треба миритися. Їх треба знати: які вони? з котрого боку? І їх треба переборювати для добра нашої помісної Церкви, для добра всієї Церкви, в дусі свідомого послуху Христовій Церкві. Ось чому саме тепер треба нам у Бога просити *мудрости послуху.*

Єпархіяльна оселя відкривається 4 липня

Літній табір дівчат і хлопців, від 8 до 14 років, в єпархіяльній оселі в Фаліс, над озером Вобман, коло Едмонтону, починаєтьсяя 4 липня. Триватиме два тижні.

Оплата: 40 дол. від одної дитини; 75 дол. від двох дітей з тієї ж родини; 110 дол. — від трьох дітей.

Діти матимуть виховників та всю опіку. Управителем табору є о. Дм. Грещук.

Зголошення негайно шліть на адресу: Camp Director, St. Josaphat's Cathedral, 10825 - 97 St., Edmonton 17, Alberta.

ЖИДІВСЬКІ ДІТИ З УСЬОГО СВІТУ

Переписують Тору, літера за літерою

Першу літеру Тори написав президент Ізраїлю, а тепер черга — на жидівських дітей. Коли остання літера буде написана, президент матиме гарний дарунок, а Ізраїль — нову глошову допомогу.

Керівник агентства релігійної освіти жидівської діяспори д-р Хаїм Гаміел загадав зробити оригінальний дарунок президентові Ізраїлю: дати йому «сефер Тора» (книгу Закону), переписану жидівськими дітьми різних країн світу. За кожну літеру для своєї дитини батьки мусять заплатити.

Для богослужбового вжитку Тора має бути переписана рукою. Тору (п'ять книг Мойсея) переписують кваліфіковані писарі. Пишуть на пергамені, гусячим пером, уживають найкращого чорнила.

Навіщо президентові Ізраїлю рукою писана Тора? Єрусалимський головний рабин Унтерман, відкриваючи недавню церемонію, пояснив це, посилаючись на слова Второзакону (5 книга Мойсея 17, 18-19)): «І як він сяде на королівському престолі, то мусить переписати собі цей Закон . . . І буде вона в нього, і читатиме її, поки його життя на світі, щоб учився боятися Господа Бога свого та щоб додержував усі слова цього Закону і сповняв ці накази».

Ці слова стосуються жидівського короля. «Короля в нас нема, але маємо президента», — сказав рабин Унтерман.

Президент Залман Шазар, серед світел телевізійних камер, дуже врочисто написав першу літеру «бет». Писав за всіма приписами. З капелюхом на голові, водив гусячим пером по пергамені. Потім сказав слово до учасників. Перша літера в Торі — «б» (бет), а 5 книга Мойсея кінчається словом «Ісраел», так що останньою літерою Тори є «л» (ламед). «Прочитайте (по-жидівськи, взад) «ламед» і «бет» — і одержите слово «лев» (серце). Щирого серця від нас хоче Господь», сказав побожно президент.

Після нього окремі літери писали рабини, деякі члени уряду, інші достойники. Журналіст Давід Ландав, подаючи в єрусалимській газеті «Пост» (1 червня) опис церемонії писання Тори, каже, що йому тоді трапилася пригода. Дали йому гусяче перо і казали написати літеру «м» (мем). Журналіст написав, але рабин Хаїм Иосеф Коген, що стояв біля нього, зойкнув: як ви пишете? лівою рукою?

Невже ж писати можна тільки правою рукою? Рабин Коген буде ще про це розпитувати більших авторитетів. «Боюся, що хтось мусить цю літеру написати ще раз правою рукою», сказав він.

Богослуження:

ЧЕРВЕНЬ

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
13. — Норт Стар 10; Ройс 3:00
20. — Гай Прері 10; Гренд Прері 3:00
24. — Ройкрафт 10:00 празник
27. — Ксітуан 10:00

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
13. — Єншав храм 10 р.
20. — Ст. Павль 10 р.
27. — Боннивил 10 р.

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
13. — Радвей 10 р.
20. — Смокі Лейк.
27. — Смокі Лейк.

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
13. — Карвел год. 10
20. — Чергіл (храм) год. 9:30
27. — Менлі год. 10.

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
13. — Ст. Майкел
20. — Лемонт
27. — Делф

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
13. — Голден год. 8:30, Коперник 10:30
20. Участь у архиерейських відвідинах у Вог.
27. — Голден год. 10:30 співана

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
13. — Атабаска 9; Фрейнс 11:30
20. — Річмонд Парк 9; Нюпайн Крік 11:30
27. — Атабаска— 9; Бойл 11:30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
13. — Ту Гилс 9; Новий Київ 10:30 р.
20. — Ту Гилс 9; Плейн Лейк 10:30 р.
27. — Ту Гилс 9; Новий Київ 10:30 р.

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
13. — Файделиті 9:00; Моркемб 10:30 празник
20. — Ллойдмінстер 10:30
24. — Мирнам 10:00
27. — Мирнам 8:30
29. — Мирнам 10:00

о. М. Мартинюк
12204 - 113 Ave., Edmonton
13. — Кемровз 9; Равид Гіл 11
20. — Кемровз 9; Равид Гіл 11
27. — Равид Гіл 9; Гей Лейкс 11

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
13. — Редвотер 9 р.; Федора 10:30
20. — Вог 10 р. архиер. Сл. Божа
24. Різдво св. Ів. Хрест. — Редвотер 9 р.
27. — Редвотер 10 р.
29. св. Петра і Павла — Вог 10:30
29. — Ройс 10:00 празник

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
13. Пресв. Євхаристії — Стрий храм.
20. — Священик бере участь в архиер. Літургії у Вог.

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
13. — Ренфурлі 10 р.; Іннісфрі місто 7:30 веч.
20. — Менвіл 10 р.
27. — Іннісфрі 11 ренч 10 р.

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
13. — Дервент 8:30; Елк Пойнт 10:30, празник.
20. — Дервент 8:30; Верміліон 10:30
27. — Дервент 8:30; Енгел Лейк 10:30.

о. А. Хоружий
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
13. — Алвена-місто
20. — Алвена-фарми

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
13. нед. Всіх святих — Норт Бетлфорд (празник; 3 попол Радісон)
20. — Медовлейк
27. — Радізон

На Зелені свята Парастаси на цвинтарях в Норт Бетлфорді о 2 год. попол.

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
13. — Сматс 3 год. попол на гроби
20. —Вонда 9-10 (храм)
27. — Кадворт - Гора сострадання.

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
13. — Кадворт і Волверін 9; Твей 11; Гамбольдт 11; храм
20. — Дана 9; храм. Кадворт 11; храм. Леніген 11; храм.

Відпуст на Горі Сострадания Пресв. Богородиці коло Кадворт 25, 26, 27 червня: 25 п'ятниця 8 веч.; 26: 10 рано і 8 вечора; неділя 27: 10:30 рано. Науки голоситиме о. д-р Гр. Миколів, парох Принс Алберту. Проситься до участи сусідніх отців.

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
13. — Вакав 10; Ст. Джуліен 11:30 (гроби)
20. — Вакав 9; Прудгом 11; і гроби.

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.
13. — Вікторія 10 рано; Шемайнус 3 попол.
20. — Порт Алберні 10:30 рано
27. — Вікторія 10 рано

НА СВЯТО ЗШЕСТЯ СВЯТОГО ДУХА двадцять четверо дітей в едмонтонській церкві св. Юрія Побідоносця, приступивши вперше до св. Сповіді, прийняли спільно Святе Причастя. В першому ряді зліва направо: Олеся Вокер, Люба Слаба, Наталя Онищук, Соня Радьо, Маруся Вавринчук, Леся Козак, Ліда Крумшин, Ірця Качмар, Соня Юріна, Лелійка Горудько, Надя Лібич, Настуня Максимів; у другому ряді: Івась Максимів, Андрійко Шевчук, Євгеньо Максимів, Євгеньо Гірняк, Петрусь Тарнавський, Славко Шрам, Петрусь Максимів, Миросьо Парубій, Богданко Богач, Ромко Гошко, Ромко Дрогомирецький і Андрійко Кухта. Враз із дітьми — їхні душпастирі: о. В. Тарнавський і о. Є. Камінський.

фотостудія „Алберта"

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton
Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з граніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, граніту й бронзи. Напис на пам'ятниках даром та дарова доставa. Пишіть за фолдером "D" Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

†

У першу болючу річницю смерти

бл. п. інж. **ВОЛОДИМИРА БАТИЦЬКОГО**

відправиться в катедральній церкві св. Йосафата в неділю, 27 червня, о 12-ій год. опівдні св. Літургія

На цю Службу Божу просимо наших приятелів і знайомих.

Дружина Ольга та діти

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

ЧИ БУДЕ ЩЕ ЩОСЬ, КРІМ МУЗЕЮ?

Нехай українці Канади та інші малі етнічні групи не нарікають, що федеральний уряд зовсім не виконує рекомендацій, поданих у четвертому томі звідомлення комісії для справ двомовности і двокультурности. Уряд вивчає ті скупенькі рекомондації і покищо взяв одну: плянує збудувати музей менших етнічних груп. До музею, можливо, додадуть ще архів та бібліотеку.

Сподіваємось, що будова музею почнеться скоро. Він потрібний. Якщо федеральний уряд даватиме нам далі таку підтримку, як тепер, то з культурної спадщини малих етнічних груп навряд чи залишиться щось, крім музейних експонатів.

Як ставиться уряд Трюдо до справи збереження мов і культур менших груп Канади? Про це 22 травня говорив міністер Роберт Стенбері, виступаючи з промовою на оттавському науковому з'їзді, присвяченому питанням мов і культур у багатокультурному суспільстві. Федеральний ряд, сказав міністер Стенбері, далі вивчає справу. Покищо ставлення таке:

(1) Федеральний уряд підтримує ідею багатокультурної Канади.

(2) Менші групи, користуючись демократичною свободою, можуть зберігати свою культуру й мову або ні.

(3) Ті, що зберігають, нехай не покладаються на значну допомогу федерального уряду.

Стенбері говорив про потребу інтеграції всіх груп та взаємних зв'язків між ними. Він рішуче заперечив програму асиміляції. «Асиміляція не є нашою метою», — сказав він, не турбуючись тим, що асиміляція буде єдиним можливим наслідком культурної програми теперішнього уряду.

Не вистачить сказати: хай живе ідея багатокультурности! Треба запитати: з чого? Такого питання міністер Стенбері не поставив. Він на додачу навіть висловив сумнів, чи допомога уряду етнічним групам приносить користь чи шкоду! Допомога повинна тільки підтримати власне зусилля даної групи, сказав він.

Промовляючи до вчених людей, міністер Стенбері висловив надію, що вони допоможуть оттавському урядові своєю порадою. Сподіваємось, що вони дадуть пораду. Покищо міністер Стенбері сам може відповісти на два питання:

(1) Скільки грошей федеральний уряд дає на підтримку французької мови поза Квебеком і скільки на підтримку інших мов?

(2) Чому уряд не боїться, щоб грошова допомога шкодила франкомовній групі поза Квебеком, а боїться, що така допомога може пошкодити іншим?

ТРЮДО ДАЛІ ХОЛОДНИЙ У СПРАВІ МОРОЗА

Пішли українські делегати до прем'єра Трюдо роз'яснити справу. Роз'ясняли, але до самого кінця не роз'яснили. Трюдо ще раз заявив, що він не порівнював і не порівнює українських націоналістів з квебекськими революціонерами. А після розмови з українською делегацією сказав репортерам, що українські делегати самі не мають одностайного погляду. Страшенно складна справа українського націоналізму та ще й незалежности.

Тепер, після нової вістки з Оттави, бідолашних делегатів, мабуть, не мине гнів народу. Може їм дістатися мало що менше, ніж раніш дісталося прем'єрові. Можливо, що делегати взялися роз'ясняти справу так грунтовно, що Трюдо знайшов нову неясність. Після замішання, яке зробив Трюдо сам один, можна й цілій українській делегації дозволити на невеличку неясність, якщо вони її справді вчинили.

Трюдо каже, що він холодно ставиться до справи української незалежности. І дарма його підігрівати. Конституція УССР і конституція СССР каже, що Україна зберігає суверенні права, також «право виходу з СССР». Чи можна добитися чогось більше від юриста Трюдо?

Справа не в дискусії про незалежність чи націоналізм. Справа тільки в живих людях, невинно арештованих і засуджених. А Трюдо далі холодний у справі В. Мороза та інших. Чому? Тих людей судять закриті суди, ті люди караються в тюрмах і концентраційних таборах. За що? Ні за що. В кожному разі не за порушення совєтських законів. Судді судили їх за якісь нібито «наклепи», а от торонтська комуністична газета «Вєстнік» (5 червня), запевняє, що арештовані українці — «терористи й диверсанти».

Чи, крім усмішки, з якою Трюдо попрощався з українськими делегатами, прем'єр не знайде ні слова в оборону багатьох невинних людей, доля яких нам не байдужа?

Професор Рудницький одержує медалю

ЗА ПРАЦЮ ПРО МАНІТОБСЬКІ НАЗВИ

Манітобське історичне товариство у Вінніпезі, яке щороку відзначає найкращу наукову працю почесною медалею — т.зв. «Марґарет Мек Вільямс Аворд»-ом, цього року, вперше в історії товариства, таку медалю признало українцеві, членові цього товариства, проф. Ярославові Рудницькому за працю «Мозаїка манітобської топоніміки» (Манітоба Мозаїк оф Плейс Неймс).

Ця праця вийшла в 1970 р. з нагоди сторіччя провінції, за грошовою допомогою Манітобської корпорації для відзначення ювілею сторіччя.

Передмову написав д-р Ватсон Кіркконелл. У праці подані пояснення й історія таких українських місцевих назв, як «Україна», «Шевченко», «Олеськів», «Куліш», «Ольга», «Зелена», Збараж», «Згода», «Зоря» та інші.

При назві «Шевченко» подано, м.ін., таке: «В 1908 р. цю назву змінено на «Вайта» проти волі місцевого населення; намагання з 1961 й 1964 років привернути місцевості первісну назву не вдалися; збережено тільки назву місцевої школи — «Шевченко Колліджіейт» (стор. 199).

Професор Рудницький недавно відбув поїздку по південноамериканських країнах (Аргентина, Бразилія, Венесуеля), де виступав з доповідями. Він уже вернувся до Вінніпеґу.

КАНАДСЬКІ ПРОСТАЧКИ В СОВЄТСЬКОМУ СОЮЗІ

Пітер ВОРТІНГТОН

1867 року, коли канадська федерація стала доконаним фактом, Марк Твен вирушив у далеку подорож по країнах Середземномор'я, опис якої він подав під назвою «Простачки за кордоном».

1960 року П'єр Еліот Трюдо відвідав Китай і став співавтором книжки «Двоє простачків у червонім Китаї». В ній описав свої пригоди та погляди.

А тепер, на весні 1971 року, прем'єр Трюдо щойно відбув одинадцятиденну десятитисячомилеву подорож по СССР, яку найкраще можна описати як сьогоденну живу версію давньої книжки Марка Твена — але без гумору.

До нас надійшли вісті про деякі дивовижні відкриття або спостереження, які приписують або самому Трюдо, або його парляментарним компаньйонам: послові Барні Денсонові з Йорк Норту та Валтерові Діконові з Гай Парку.

Єдиний, кого не цитували багато, був ліберальний посол д-р Стенлі Гайдаш з Паркдейлу. Судячи по тону інших коментаторів, це корисне для нього.

Немає сумніву, що гостинне й дружнє прийняття легко захоплює. Відвідувачі з Заходу ототожнюють добрі манери й ласкаве ставлення до них з прихильною закордонною політикою та мирними намірами господарів. Москалі це знають і використовують.

«Симпатичні» не завжди добрі . . .

За західньою етикою, «симпатичних хлопців» автоматично визнають за «добрих хлопців». Проте це зовсім не так — особливо в Совєтському Союзі.

Коли п. Трюдо говорить, як подавали з Києва, що українці Канади живуть у політичній структурі, яка в основі дуже подібна до совєтської, то він трохи збивається з прямої дороги — особливо тоді, коли сам цьому вірить.

Українці (десь 400.000) живуть у Канаді саме тому, що вони сподівалися знайти тут систему прямо протилежну до тієї, яка існує в совєтській Україні; вони мають малу підставу відчувати особливу прихильність до уряду Трюдо.

Недавно прем'єр Трюдо відмовився вислати заведене порядком поздоровлення Лізі визволення України. Спілка складається з канадців української крови, що ще не відросли від своєї втраченої батьківщини.

П. Трюдо зазначив, що таке «поздоровлення» могло б напружити московсько-канадські взаємини і було б близьким до совєтської підтримки квебекському сепаратизмові. Українські канадці були заскочені такою аналогією. А ще більше заскочені, коли п. Трюдо «вмішався» в совєтські справи заради жидів, які там тепер під тиском.

Українці відчувають, що така поведінка викриває певну непослідовність і сумнівну логіку.

Минулої неділі Барні Дансон виступив у радіо Сі-Бі-Сі з деякими сумнівними твердженнями про СССР, включно з зауваженням, що КГБ (таємна поліція) не така вже зла. Він подав думку, що їх (тобто КГБ) не розуміють і що призначення КГБ таке ж саме, як і Ар-Сі-Ем-Пі в Канаді.

Таке думання — потворне невігластво про КГБ чи про Ар-Сі-Ем-Пі, або про обох разом.

Як повідомляли, Волтер Дікон почав плакати з туги за батьківщиною (він українського походження, народжений в Едмонтоні). За пресою, він, на вулицях Києва, опитував людей і відкрив, що українці вірять у «добрі наміри» Канади супроти СССР і що дружба — добра річ.

Мало речей здаються більш абсурдними, як збирання поглядів населення СССР чужинцями, коли «неправильний» погляд може принести загибель.

Після зустрічі з прем'єром Косигіном і підписування протоколу дружби (що сприяє формуванню позитивної світової публічної опінії про СССР), п. Трюдо голосив, що він має намір сказати союзникам з НАТО про своє переконання, що совєтське керівництво «серйозно» і доброзамірно ставиться до скорочення своїх збройних сил.

Він сказав, що Совєтський Союз готовий зменшити збройні сили Варшавського договору, якби НАТО ще більше зрізала свої.

П. Трюдо завжди був більше ворожий до ідеї НАТО, ніж до совєтської військової дійсности.

Той факт, що СССР догнав і випередив США в міжконтинентальних балістичних ракетах, як виглядає, не турбує Трюдо.

Той факт, що московські морські збройні сили зростають найшвидше в світі і що совєтські військові частини поширюються по цілій плянеті, теж, здається, не викликає в нього ніякої тривоги.

Коли московський напад на Мадярщину в 1956 році змусив тодішнього прем'єра Сен-Лорана висловити свій (і канадський) «жах... глибокий шок», то московський напад на Чехо-Словаччину в 1968 році був для канадського уряду лише «гідним жалю».

Окупація Москвою Чехо-Словаччини не перешкодила Канаді й дальше відтягати свої збройні сили з НАТО і зменшувати військовий бюджет.

Поїздка потрібна, але . . .

Мало людей, що здорово думають, погодяться з думкою, що канадський прем'єр зовсім не повинен був їхати до СССР. Будь-яка форма покращання взаємин і нагода для кращого розуміння-бажана.

Проте доречним виглядає від голови уряду сподіватися зрівноваженої й реалістичної оцінки.

Справді, совєтська північ значно розбудовується. Але сьогоднішні успіхи там будуються часто на кістках тих, яких, абсолютно безвинно, засуджували до концентраційних таборів. Населення півночі росло за рахунок примусового поселення.

Московська підземна залізниця, що широко й гучно захоплює багатьох людей, теж збудована працею в'язнів під нагайкою Хрущова і коштом величезних людських жертв.

Пригадуючи совєтам про палке бажання багатьох канадців з'єднатися з родинами, які ще живуть у СССР і яким не дозволяють виїхати, Трюдо міг би, можна сподіватися, більш рішуче стримати своє піднесення.

Йому не слід би забувати, що в СССР божевільні вживаються для — приборкування й карання політичних ухилів, а табори праці стали засобом знеохочування критичної думки.

П. Дансон міг би пригадати собі, що КГБ — поліція з власними катівськими загонами, з довгою історією висліджування і знищування справжніх чи уявних ворогів.

В час, коли п. Трюдо насолоджувався пишним прийняттям, він міг би стримати своє захоплення, пригадавши собі, що його ласкаві господарі посилали і жидів, і українців, і естонців, латвійців, білорусів, і навіть москалів до в'язниць за «непрощенний» гріх — бажання виїхати з СССР.

Наші парляментарні невігласи, здається, вільні від усвідомлення загрози ворожої діяльности Москви — шпигунства, руїнництва та вмішування у внутрішні справи інших країн.

Фактично поїздка Трюдо до СССР вже належить минулому. Тепер цікаво бачити, чи власне захоплення прем'єра та його чарівних супутників лишиться таким же розгнузданим і безкритичним коли він, повернеться додому.

«Торонто телеграм» переклав ТГЛ

ОМ. ПРІЦАК — ЧЛЕН АМЕР. АКАДЕМІЇ НАУК

Тюрколог Омелян Пріцак, 52 років, професор Гарвардського університету, вибраний на дійсного члена Американської Академії наук.

Він — третій американський академік українського роду. Першим був фізико-хемік Юрій Кістяківський (1933 р.), другим — біолог-генетик Теодосій Добжанський (1953).

Кістяківський був дорадником президента Айзенгавера.

Гумореска: „Заяча доля"

Бреде засніженим полем мисливець Пилип Засядько. Рушниця на плечі теліпається. Бреде і тяжку думу думає. Думає про заячу долю.

Яка то вона куца та гірка, мов редька. Усіх боїться зайчисько, від кожного тікає.

Пригадав Пилип: одного разу бачив у цирку, як заєць щодуху гнався за здоровенним псом. Тільки в цирку буває така чудасія! У житті заяча душа завжди в п'ятах. Бо десятки цівок націлені на неї.

Чому ж така несправедливість?

Ми ще голопузими без штаньками полюбили це миле звірятко. Ще з букваря пам'ятаємо зайчика-побігайчика. У дитячому садку пісеньку заводили:

Зайчику, зайчику,
Куди йдеш?
Скажи мені правдоньку,
Де живеш?

І ось на тобі — я; любитель флори і фавни, котрий і мухи не зобидить, наміряюсь вкоротити зайцеві життя. Ні, не підніметься моя рука на таке.

Оце стріну сірого — шапку зніму: «Здоров, друже, побратиме! Як твоя зайчиха, зайченята поживають?» Віддам йому перцівку і закуску — нехай гріється.

У пресі виступлю на захисть заячого племени. Гасла напишу: «Оточимо зайця батьківським піклуванням!», «Громадяни, бережіть життя зайців!».

Так розчулився Пилип — сльози горохом котяться.

Та раптом із борозенки вискакує довговухий. Скоса зиркнув на Засядька і як дременув!

Аж стрепенувся Пилип. Серце тьохнуло. «Ти диви, справжнісінький зайцюган». Спалахнули очі. Рушниця сама підскочила до плеча. Бабах із двох цівок.!..

— Якщо не я встелю куцохвостого, то хтось інший покладе, — виправдовується, заспокоює себе Пилип.

Ну, що таке заєць? Гризун. Шкоди від нього не оберешся. Посіви толочить, псує яблуні, на чужі городи вчащає.

Засядько вздовж і впоперек починає шерстити заячу біографію, шукає в ній плями, темні закутки.

— Та він нестійкий і з морального боку — в гречку стрибає. Дорогу перебіжить — гірше, ніж чорний кіт.

Треба взяти до уваги й таке: більшого боягуза ніде в світі не знайдеш. То чи може зайчисько служити за приклад у вихованні підростаючого покоління в тому ж таки дитячому садку? І в букварях йому не місце. Інше діло — лисичка-сестричка і вовчик-братик.

— І чого ми панькаємось із косооким? — сердиться Пилип. — Якщо на те пішло, то наша промисловість здатна випустити синтетичного зайця. Може, ще й ліпшого, ніж цей розбишака.

— Ану, де він там? — побіг Пилип шукати впольованого зайця. Сюди-туди — нема. Чухає потилицю . . .

— Не поцілив. Не дуже й хотілось. А може, я навмисне так стріляв, аби лиш настрахати зайчика-побігайчика . . .

Бреде засніженим полем мисливець. Ледве ноги переставляє. Рушниця на плечі теліпається . . .

М. Лазаренко, «Перець»

Чи справжній діялог?

о. Методій НИЧКА ЧСВВ

У наші часи дуже актуальні всякого роду діялоги. Все діялогує: діти з батьками, учні з учителями, вірні з душпастирями, душпастирі з своїми ієрархами і.т.д.

Діялог — це грецьке слово й означає розмову поміж двома особами чи групами. Без сумніву, щирі діялоги — розмови дуже корисні в родині, громаді, парафії і всюди. Щирим діялогом назвемо таку розмову, де обидві сторони бажають спільного добра, шанують і прислухуються до думки свого співрозмовця, мають ясну ціль до чогось договоритися та готові де в чому зі своїх поглядів уступити, якщо цього вимагає спільне добро. В діялогуючих повинна бути якась спільна підстава й ціль, в ім'я якої вони готові на уступки в несуттєвих, другорядних питаннях.

ДІЯЛОГ З КОМУНІСТАМИ

Хочу тут заторкнути діялог —розмови католицьких лідерів з комуністичними лідерами. Такий діялог — це доконаний факт тут, на Заході. Ще від 1963 р. в Англії, Німеччині, особливо ж у Франції, а навіть у Австрії лідери одних і других ведуть спільні конференції. Діялогуючі сторони знайшли спільну плятформу, а нею став т.зв. гуманізм — пошана людської істоти. Отже, вони говорять про справу війни, голоду, нужди в світі.

Такі діялоги католиків з комуністами можливі тільки на Заході, у вільному світі. Однак такі діялоги неможливі тим католикам, що живуть у комуністичних державах. Там усякий прояв релігійности таврується як шкідливий для народу, як одурманюючий опіюм . . .

Ми не маємо сумніву, що такі діялоги західні комуністи ведуть за «благословенням» своїх зверхників із соціялістичних країн.

Постає питання: чому західні комуністичні лідери радо шукають діялогів з католиками і їм на це дозволяють?

Певне, не тому, щоб до чогось корисного для обох партнерів договоритися. Це чисто політично-дипломатичні потягнення, які їм потрібні в сучасну пору. Час т.зв. залізної заслони проминув. Сьогодні така заслона не існує: ані для Заходу, ані для Сходу. Залізна заслона не бачити того, що діється, як живеться громадянам соціялістичного панування, є хіба перед очима тих одиниць Заходу, які самі не хочуть бачити того, що бачать. Для громадян комуністичних країн також стає відоме життя та можливості в західному світі. Отже, один світ і другий пізнають один одного.

Це взаємне пізнання себе вийшло на користь західного, вільного, світу. «Рай» комуністичної держави пролетарів і селян, який обіцяли творці жовтневої революції, став реальним пеклом, неволею фізичною і неволею духа. І так громадяни країн соціялізму побачили, що вони «нагі». А західній світ побачив державу фізичного визиску, концетраційних таборів, тоталітарного поневолення. У наслідку цього ідея комуністичної держави тут на Заході почала блїднути й тратити свої пропагандивні можливості.

Розрухи в Польщі, криваво здушене мадярське повстання, розрухи в Східній Німеччині сильно підірвали коріння західним комуністам та їхній пропаганді, а наїзд на Чехо-Словаччину потряс сумлінням, у кого воно ще є. І так комуністична пропаганда заломилася, хоч має широке поле дії в недорозвинених країнах.

Доброю нагодою для комуністів рятувати себе на Заході стало т.зв. співіснування двох світів, чого колись комуністи не допускали. Це на політичній площині. Тепер цю тактику хитро перекинено й на морально-релігійну площину й обманюється Захід т.зв. «діялогом з віруючими». Відкрито границі, видано дипломатичні пашпорти для представників московської патріярхії і вони роз'їждають по світі та ловлять легковірів. У наслідку: настороженість західньої людини супроти комунізму притупилася. Мовляв: у них швидким темпом іде лібералізація, ревізія відношення до релігії; ось дивіться: вони говорять з християнами, відвідують . . .

Чому західні католики, а навіть ватиканська дипломатія, пішли на такий діялог? — постає у нас питання.

Було б трохи завідважно твердити: вони не знають комуністичної Москви. Тому я дозволю собі висловити інше припущення.

Ми не смієсмо сумніватися про добру волю у цьому ділі лідерів західнього, католицького світу. Це спроба, щоб тим католикам, які по неволі опинилися у країнах пануючого безбожництва, хоч частинно облегшити їхнє релігійне життя коштом занехання тієї ворожої штивности супроти соціялістичного світу, який став фактом наших днів.

Чи такі дипломатичні потягнення лідерів католицького Заходу увінчаються успіхом, значить: чи наступить будь-яка полегша для католиків соціялістичних країн, покаже майбутнє. Та знаки, які спостерігаємо, вказують, що ні.

Факт діялогів комуністичних лідерів з представниками різних віровизнань доходить також до відома громадян соціялістичних країн. Та щоб для них він не став подувом весняного вітру надії на краще завтра їхнього релігійного життя, комуністична преса, заторкуючи факт діялогів, дає їм своєрідне насвітлення.

Наприклад, сам факт діялогу й екуменізму приписують слабості релігійної ідеології. Вони пишуть: «Криза християнства викликала до життя екуменізм . . . Екуменічний рух свідчить не про силу, а про слабість сучасного християнства» («Людина і світ», ч. 10, 1969 ст. 24). Це оцінка екуменічного діялогу.

Далі автор тієї статті пи-

(закінчення на 5 стор.)

ВІДЗНАЧАЮТЬ АРХИЄПИСКОПА

Албертський університет відзначив едмонтонського архиєпископа Антоні Джордана дипломом почесного доктора юридичних наук за його «визначний провід» та «екуменічну діяльність».

Відзначений архиєпископ сказав, що «служба іншим приносить щастя».

Групова Проща до Святої Землі

ВІД 15 ЖОВТНЯ до 4 ЛИСТОПАДА 1971 року

ВІДВІДАЙТЕ:

Єрусалим та інші місця в святій землі

А ОКРІМ ТОГО:

РИМ * ЛЮРД * ФАТІМУ * МАДРИД та ЛІСБОН

21 ДНІВ — $1,050.00

В ЦІНІ ВКЛЮЧЕНІ: переліт, переїзди з летовища та на оглядини святих місць, готелі (зі сніданням включно).

Туру вестиме: — о. митрат М. Сопуляк який побував у всіх місцевостях

Наше бюро полагоджує справи всяких подорожей.
ЗА БЛИЖЧИМИ ІНФОРМАЦІЯМИ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО:
Іван ДОРОСЕВИЧ — Байрон МЕТЕСОН — Моллі БАСАРАБА

Astro Travel Service

10019 - 103 Ave. Centennial Bldg. Edmonton, Alberta Tel.: 423-2351

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

НОВІ МІСЬКІ ПРОЄКТИ

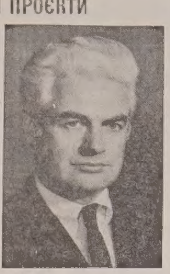

Айвор Дент, мейор

Через багато місяців міська адміністрація та міська рада робили всякі можливі старання, щоб придбати для міста тої величини, що ним є Едмонтон, досить додаткової землі на якій можна би збудувати доми для мешканців такого міста, як Саскатун. Південно-східну дільницю, величиною дев'ять квадратових миль, що її знають під назвою Мілл Вудс, прилучено до міста для широкого будівництва житлових домів. Провінційний уряд придбав цю землю для міста Едмонтону одною із найбільших постанов про набуття землі, яке мало колинебудь місце в діяльності уряду на північно-американському континенті. Оба уряди — міський і провінційний, тісно співпрацювали, щоб вможливити цю історічну подію. Завдяки цьому одному рішучому заходові у висліді буде знижена ціна на будівельні площі для тих людей, що хочуть будувати власні доми так, що багато більше людей зможе здобутися на будову власного дому, як то було можливим передше.

Місто зможе подати на продаж шістсот будівельних площ цеї осени, а в дальших роках можна буде купити досить будівельних площ, щоб запевнити кожному, хто захоче будувати власний дім, відповідну площу, на якій можна буде його збудувати. То був один із найбільших осягів у тому часі, як я був мейором Едмонтону. Деякі люде питають мене часто, як я можу виконувати свою працю із усіми наріканнями та критикою, що спадає на голову людини, що є на такому становищі як я. Я відповідаю, що якщо протягом мого трирічного урядування як мейор, нічого іншого не булоб осягнено, то цей один імпозантний крок, що вможливить будову домів едмонтонським громадянам по умиркованій ціні, повинен дати досить вдоволення, щоб давати собі раду з усіми проблемами протягом одної каденції, як мейор міста.

* * *

Міст ім. Джеймса МакДоналда в центрі міста є тепер у стадії будови й буде закінчений протягом цьогорічного будівельного сезону. Його відкриття відбудеться з початком жовтня. З відкриттям мосту ім. Джеймса МакДоналда будемо мати, за три минулі роки подвійну кількість мостів у цілому місті. То значить, що протягом трьох минулих років ми зробили для переїзду через ріку в місті стільки, кілько зроблено протягом шістдесят минулих років. А з відкриттям нового мосту в Беверлі, який має збудувати провінційний уряд протягом наступного року, або десь відтак, Едмонтон буде мати більше, як два рази стільки переїздів через ріку, як мав три роки тому. То є неабиякий осяг, якщо зважити, що податок в місті, є лише дещо вищий, як був предтим.

* * *

Цього року місто зробило величезний крок в напрямі розвитку другого великого парку в Едмонтоні, зачинаючи працю над розбудовою дільниці Рандел парк. Мине кілька років, заки парк буде вповні закінчений, але мешканці Едмонтону можуть зачинати користати з парку вже в черговому році.

Побічною користю розпочаття будови буде замкнення смітника на Беверлі. Під кінець цього року, за вийнятком деяких невеликих чинностей, що будуть продовжуватися короткий час в 1972 р., той смітник почне прибирати вигляд одної з найкращих паркових дільниць у місті. Ми маємо ще лиш один такий парк деінде, а ним є, очевидно, парк Мейфер, в якому знаходять відпочинок багато тисяч едмонтонців в зимі й у літку. Рандел парк буде для північно-східного Едмонтону тим, чим є Мейфер для південно-східної частини міста.

* * *

Один з найбільш цікавих міських проєктів є проєкт Вестмонт, що тепер якраз є в початковій стадії розбудови. Хоч цей проєкт щойно в стадії плянування, то є надія, що ми зможемо виготовити програму, яка вможливить нам забезпечити велику частину міста однородними суспільними послугами. Як я говорю про однородні послуги, то я маю на думці, що послуги для людей будуть скоординовані та що всі три уряди — міський, провінційний та федеральний — будуть співпрацювати враз із шкільними радами та приватними підприємствами, щоб дати едмонтонцям однородні послуги, що їх тепер вони дістають частинним способом. Ця координація повинна вможливити нам влаштувати суспільні послуги так, що особи, які користають із тих послуг, будуть мати із них вигоду, а при цьому їх проблеми будуть розв'язані до тої міри, що вони зможуть принести велику користь для суспільности. Та найбільш замітною сторінкою того цілого проєкту є те, що без більшого грошового вкладу, понад те, що ми платимо тепер, з боку урядових та не-урядових установ разом можна буде осягнути значно більші успіхи.

Один міський радний запропонував мене, щоб я працював над тим проєктом, як представник міської ради, враз із представниками провінційного уряду, шкільних рад, приватних підприємств та федерального уряду. Ми випрацювали плян, який, на мою думку є дуже добрий. Дуже цікаво приглядатися, як цей плян починає переводитися в життя й здавати собі справу з того, що нам мабуть вдасться показати решті Канади новий спосіб розв'язку соціяльних проблем. Але щоб цей проєкт удався, то ми мусимо мати піддержку громадян Едмонтону, бо він опирається на повній участи в ньому всіх громадян, щоб він міг давати успіхи, замість того, щоб ми зачинали робити все згори. Ми стараємося, щоб мешканці тої дільниці самі кермували тим проєктом. Одним із завдань, конечним в модерних часах, є наблизити уряд ближче до населення. Я гадаю, що якраз розвиток вищезгаданого проєкту є яскравим прикладом того наближення.

* * *

Едмонтон мусить продовжувати боротьбу за своє місце під сонцем у многих, многих ділянках. Одною з них є ділянка транспорту.

Був плян злучити трансканадські особові поїзди, а саме щоб Сі-Пі-Ар і Сі-Ен-Ар мали лише один поїзд, який переїздив би щодня через цілу Канаду в обі сторони, замість, щоб, як досі, обі компанії мали окремі поїзди. Місто дуже гостро спротивилося зменшенню залізничних пасажирських послуг. Зменшення поїздів не зробило б великої різниці для таких міст, як Вінніпеґ, бо через місто проїздять поїзди обох компаній. Але, якщоб була дозволена злука, то це мало би дуже відємний вислід для Едмонтону. Бо в деякі дні поїзди їхали би через Калгари, а в інші через Едмонтон, залишаючи нас без щоденної пасажирської обслуги на схід та на захід. Місто приготовило меморандум, в якому запротестувало перед Канадською транспортовою комісією проти такої розв'язки і я вислав його враз з гостро сформулованим листом, в якім виклав ясно бажання едмонтонських мешканців.

Нераз є конечним остати й боротися і, якщо йдеться про цю справу, я маю замір порушити всі можливі пружини, щоб забезпечити інтереси едмонтонських громадян. Я сумніваюся, чи в Едмонтоні знайшлася би хоч одна особа, яка не станула би разом зі мною, щоб бороться проти пропонованого обмеження пасажирських послуг для міста Едмонтону.

* * *

І знову вийшов з мого писання звіт про те, що діється в місті Едмонтоні. Я вам подам в найближчому числі знову письмовий звіт про те, що я роблю та що діється в місті. А до того часу я бажаю всім читачам „Українських Вістей", що читають мої статті, доброго здоров'я та багато успіху й щастя в житті.

Ivor Dent

Айвор Дент, мейор

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

Д-д. ОСИП МЕГАС
УКРАЇНСЬКИЙ СУСПІЛЬНИЙ ДІЯЧ І ПОЛІТИК

В. ГАВРИШ

Не знаю, звідки походив родом пізніший д-р Осип Меґас, який приїхав був до нас до Едмонтону із Саскачевану. Але він приїхав до нас уже з маркою суспільно-громадського діяча й українського патріота.

Про О. Меґаса я чув у Едмонтоні, що він був учителем та організатором українських шкіл у Саскачевані, після Івана Бодруга, що він був одним із ініціяторів оснування бурси ім. Петра Могили в Саскатуні, та що він навіть був якийсь час членом дирекції бурси. В 1910 р. управи українських читалень в Саскачевані відбули віче, на якому ухвалили „маніфест", що в ньому домагалися поправи положення українських фармерів (забезпека перед використувуванням збіжжевими компаніями, асекурація від граду ітд., забезпечення політичних та культурних прав українських поселенців й забезпечення прав української мови. Між 27 представниками, що підписали той маніфест, був теж і О. Магус. Він мав бути теж головою організації українських фармерів у Саскачевані.

Меґас був якийсь час головним редактором „Канадійського Фармера", а відтак органу організації українських фармерів Саскачевану „Новий Край" (1910 р.) Та найбільше відомим став О. Меґас із того, що його вислали канадські українці із Іваном Петрушевичем у 1919 р. на мирову конференцію до Парижу, де вони мали піддержувати старання делеґації Української Національної Ради в справі незалежности України та служити радами канадській делеґації в українських справах. Із Парижу Меґас поїхав на Україну, де бачився з головою Української Народної Республіки Симоном Петлюрою. Він відвідав теж Західну Україну, звідки присилав свої звіти до канадських газет. Дехто говорив, що він бачився навіть із большевиками на Східній Україні. Чи то правда, годі сказати, але бодай так пояснювали відтак деякі його виступи в Канаді.

Зокрема Меґас дав причину до підозрінь, що він бачився з большевиками тим, що, після приїзду до Канади, він скликав у Монреалі віче, на якому публічно хвалив большевиків, що викликало злу кров навіть у багатьох його прихильників. Казали навіть, що він не склав ніякого звіту зі своєї діяльности в Парижі та на Україні. Чи так було, теж мені годі сказати, бо я тоді Меґаса ще не знав.

Після повороту з Парижу Меґас записався на медицину в Вінніпезі, приїхав відтак із дружиною та трьома малими хлопцями до Едмонтону, де купив собі хату й закінчив медицину. Відтак відкрив свою канцелярію й став практикувати свою професію. Але скоро відтак щось посварився зі своєю дружиною, лишив її й платив їй лише гроші на удержання її та її дітей. Діти були виховані гарно й покінчили добрі студії. Один син закінчив медицину й мав свою практику в Едмонтоні. Другий дістав працю в газовій компанії Норт Вестерн Ютілітіс, де працює ще й досі, а третій виїхав до ЗДА. Його дружина жила при синові, який був лікарем, а тепер живе сама. Вона теж уже має поважний вік.

Д-р Меґас відкрив був свою канцелярію в Кіченер Блок на 101-ій вулиці. Він познайомився з молодою дівчиною, що приїхала була зі старого краю й вона йому помагала вести його канцелярію й опікувалася ним аж до його смерти. За якийсь час д-р Магус збудував свій власний невеликий блок недалеко уряду „ленд тайтел офіс", куди переніс свою канцелярію. Той блок називали через якийсь час „Крижел блок". Я деколи заходив до канцелярії д-ра Меґаса, бо мав до нього деякі справи.

Мабуть в 1933 р. надійшли вибори до домініяльного (так тоді називався сьогоднішний федеральний) парляменту. Д-р Меґас рішився кандидувати на посла, як незалежний кандидат. Він почав підготовку до виборів й навіть видав кілька чисел часопису в українській мові, („називався мабуть якісь „Вісті"), в якому робив для себе пропаганду. До помочі в передвиборчій кампанії д-р Меґас взяв собі С. Вас-

(закінчення на 8 стор.)

ПОТРІБНО ЗВАРЮВАЧІВ
("Велдерів")

для праці при "pressure vessel and piping shops of National Tank Limited, Calgary". Просимо звертатися до Mr. C. Lytle at 616 - 58th Avenue, S. E. Calgary листовно, подаючи докладно своє знання та досвід у тій ділянці, або телефонуйте до Келґарі на число телефону 252-8841.

БАЗАР ЄПАРХІЯЛЬНОЇ УПРАВИ БУК

Після закінчення базару Єпархіяльної управи БУК, складаємо щиру подяку передусім Всечесним Отцям парохам, всім парафіям та всім членам нашої Української Католицької Церкви, які причинилися до успіху цього базару.

Загальний прибуток базару був 2,466.66 дол., а розхід 1,194.46 дол. Чистий прибуток із базару був 1,272.20 дол. Всі ті гроші переслано до Крайової управи БУК для вирівнання бюджету так, внутрішнього, організайчного, як і до управи КУК в Вінніпеґу. Слід зазначити, що ще не всі залеглости та бюджетові зобов'язання є вирівнані. Нижче подаємо списки осіб та парафій, що продавали базарові книжечки. В дужках подаємо повернені, непродані книжечки.

Парафія Покрова Пресв. Богородиці, Едмонтон 18 (76) — $24.00; о. Марко, Кемлупс, Бр. К. — 50 — $50.00; о. Б. Каричек, Атабаска, Алберта — 51 (27) — $51.00; о. М. Мартинків — 22 (61) — $22.00; Парафія Пресв. Евхаристії, Едмонтон — 125 — $125.00; о. Р. Стародуб — 89 — $89.00; о. П. Петришин — 43 (27) — $43.00; о. протопресв. С. Чеховський, Ричмонд, Бр. К. — 65 — $75.00; о. І. Макух, Вікторія, Бр. К. — 22 (78) — $22.50; о. О. Захаріясевич, Голден, Алта — 26 — $26.00; о. протопресв. І. Черкавський, Дервент — 30 (70) — $30.00; о. Б. Снігурович, Едмонтон — 24 — $24.00; о. К. Стангрет, Вилна, Алберта — 45 (49) — $38.50 а 6.50 пошта; парафія св. Юрія Переможця в Едмонтоні — 175 — $161.00 а $14.00 пошта; о. П. Іванець, Едмонтон — 48 — $48.00; д-р О. Гладишевський, Калгари — 35 — $40.00; о. Б. Лисак, Мирнам, Алберта — 156 (34) — $156.00; о. Т. Гурко, Редвей, Алберта — 34 — $34.00; о. М. Ґураль, Едмонтон — 58 — $58.75; Українська католицька парафія в Ту Гиллс, Алберта — 100 — $100.00; Парк Інвестмент, Лемонт — 10 — $12.00; Ю. Хаба, Едмонтон — 23 — $33.00; І. Кузик, Вегревил, Алберта — 39 — $39.00; В. Марич, Едмонтон — 12 — $12.00; Д. Пащак, Едсон — $2.50; А. Вавринчук, Смокі Лейк — $2.00;

По $1.00: Л. Віліямсон, Едсон, Алта; І. Богуславець, Едсон; Кузьма, Спедден, Алта; п-і В. Сализин, Едмонтон; п-во Ю. Патан, Едмонтон, п-во Г. Бадмінські, Едмонтон; І. Фляк, Едмонтон; Гр. Винник, Спедден; О. Богонос, Едмонтон; п. Б. Балаш, Спедден; А. Зубко, Едмонтон; М. Андрухов, Ендрю; Скромида, Едмонтон; Р. Запсоцький, Вилна; п-і М. Винник, Спедден; п-і І. Карпесьо, Едмонтон; Д. Яцейко, Вилна; М. Тхір, Спедден; Т. Троско, Вилна, Б. Мазепа, Едмонтон; С. Куник, Вилна; А. Подлужний; Варава, Говда; Лозинський; Велещук; Ковяк; Порохівник, Н. Н. З Едмонтону: Головка, Орест Студіо; п-і П. Палазюк; п-і М. Брода; д-р В. Іванець.

Нагороди на базар подарували: Парк Меморіял — столове радіо — $49.95; д-р І. Смульський — професійна гітара — $49.95; Фотостудіо Академія (Я. Прийма) — приладдя до фотогр. апарату „Аргус" — $45.00; І. Тимчишин — зеркало — $39.95; Крамниця „Фемілі міт" — бінокль — $39.95; БУК — фонограф — $39.95; Фільм сервісес шукач до прожектора — $39.95; Вестерн кебінат — два крісла з поруччям — $36.00; Валтс Кловз клозет — пара спортових штанів — $29.95; Байдала дрогс — переносне радіо — $19.95; В. В. Аркейд — столова лямпа — $15.00; подушка до сидження — $20.00.

Нагороди виграли: Столове радіо — Анна Здебяк; Порт Алберні, Бр. К.; Гітару — А. Тарапацький. Інісфрі; приладдя до фотоапарату — М. Варава, Едмонтон; зеркало — Й. Таєрле, Іннісфрі; бінокуляри — Е. Апонюк, Едмонтон; фонограф — Ш. Гобляк, Вестлюк; шукач до прожектора — К. Коляда, Стрімствон, Алта; 2 крісла — І. Нагірнік, Іннісфрі; спортові штани — М. Летавська, Едмонтон; переносне радіо — Н. Миськів, Маркемб; столова лямпа — А. Гринда, Едмонтон; подушку — К. Турко, Едмонтон.

Товариство українських піонерів Алберти

ВИДАЄ ДРУГУ КНИЖКУ

Товариство українських піонерів Алберти" з осідком у Едмонтоні вирішило на своїх надзвичайних загальних зборах видати другу книгу про українських поселенців у Алберті англійською мовою п.з. "The Ukrainians in Alberta". До редакційної колеґії належать кол. шкільні інспектори: І. Горецький, д-р Н. Голубицький, В. Косташ, Д. Прокоп і Н. Бохавецький. Комітет уже розпочав працю над новою книжкою. В книзі буде кілька більших загальних нарисів про історію українського поселення в Алберті, про успіхи наших фармерів, бизнесовців та професіоналістів, про культурно-освітну працю на народних домах ітд.

Редакційний комітет прохає всіх зацікавлених надсилати матеріяли, фотографії, життєписні нотатки про окремих осіб, про діяльність народних домів, про розвиток нашого культурного життя ітд. на адресу:

Dr. N. Holubitsky, 603 Tegler Bldg., Edmonton, Alberta.

Тому, що товариство постановило видати цю книжку в поважній формі, без оголошень, а кошт її друку буде 25.00 дол. за сторінку, редакція книги звертається до зацікавлених, які хотіли би помістити на вічний спомин свою світлину, або світлину своєї родини в тій книзі, щоб негайно вислали світлину, життєпис та гроші на руки касира товариства на адресу:

Mr. W. Lupul, 7803 Rowland Rd. Edmonton, Alberta.

* * *

Піонерський пікнік

В неділю, 22 червня в 2-ій годині пополудні відбудеться в парку Елк Айленд піонерський пікнік з дуже цікавою концертовою програмою. Головну промову виголосить провінційний міністер А. Головач.

Управа товариства сердечно запрошує українське громадянство до якнайчисленнішої участи в пікніку.

Подав Д. Прокоп

ПОЛІТ
НА КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ

В середу, 30 червня розпочинаються наради 10-го Конгресу Українців Католиків Канади в Торонто.

Едмонтонські делеґатки та делеґати відлітають групою в середу, 30 червня в год. 9.30 ранку літаком лінії Сі-Пі-Ер до Торонта.

Запрошуємо делеґаток та делеґатів й учасників з Едмонтону та споза Едмонтону, які вибираються на Конґрес до Торонто й бажали би долучитися до нашої групи, щоб негайно зголосилися до о. д-ра М. Сопуляка (Українські Вісті) — тел. 422-5708, щоб можна для них замовити квиток на переліт.

Учасники, що їдуть групою, користаються із знижки на переліт.

ДОРОГІ ПРИЯТЕЛІ!

Я розпочала свою промову на номінаційній конвенції, 4 травня привітом усім людям, що були там зібрані того вечора, тим, що піддержували мене й тим, що піддержували другого кандидата. Я обіцювала їм всім, що буду старатися репрезентувати в Леґіслятурі Норвуд найкраще, відповідно до моєї спроможности й не буду робити ніякої різниці ані між людьми, ані між ніякими групами, але буду старатися заспокоювати потреби та прагнення всіх й кожного зогрема.

Сьогодні я знова вітаю вас усіх й запрошую до взаїмної співпраці, щоб піддержати уряд партії суспільного кредиту в надходячих виборах. Достойний прем'єр Гаррі Стром та партія суспільного кредиту виявила більше, як інші уряди в Канаді, пошани й зрозуміння для справ канадців не-французького й не-англійського походження. Вони признали, що ми є вартісними й чесними громадянами, які дали надзвичайно великий вклад в розвиток нашої провінції та нашої країни. Наш провінційний уряд признав теж слушними наші бажання й відкрив для нас можливості навчати дітей мови їхніх предків. Ми можемо зберігати наші родинні зв'язки, виховуючи наше молоде покоління в релігійних, національних та культурних традиціях наших батьків.

Ми виростали враз із цею провінцією в добробуті та серед високого життєвого рівня. Ми користуємося надзвичайно добрими суспільними послугами й Алберта сталася одною із найбільш поступових, квітучих та найкращих провінцій в нашій країні. За ці та багато інших добродійств ми повинні висловити признання й дати сильну піддержку урядові суспільного кредиту, який дуже сильно нас піддержував й якому ми завдячуємо наше теперішне положення. Як провідна група в виборчій окрузі Норвуд ви мали дуже гарного представника в леґіслятурі в особі достойного пана В. Томина. Я надіюся, що ви для вашого власного добра, як група, задержите й надалі представника з урядової партії, що є й на будуче буде при владі.

Я сама є слов'янського походження, розумію українські проблеми та знаю українську мову. В мені ви знайдете віддану приятельку, що буде працювати й боротися за ваші справи. Я надіюся, що ви будете мати до мене довір'я та дасьте мені піддержку при виборах. Великі спільні зацікавлення всіх етнічних груп наказують нам усім з'єднано піддержати Достойного прем'єра Гарри Строма в надходячих виборах.

Між заклик до вас: старраймося виграти тепер вибори, а відтак пізніше працювати разом. Життя приносить постійно нові проблеми; багато з них можна розв'язати працюючи тісно з урядом.

Я буду дуже вдячна тим, які зацікавлені виборчою кампанією партії суспільного кредиту та зголосяться до мого виборчого осередку і я щиро надіюся, що ми зможемо співпрацювати в передвиборчій кампанії.

Щиро вас віддана
Ірена Домецька

Irene Domecki

Norwood Social Credit Candidate Campaign Headquarters.
11731A - 95 Street — Tel.: 474-2438

Саскатун, Саск.

ПОХОРОН БЛ. П. ВАСИЛЯ ЛУЦИКА

В п'ятницю, 19 березня відійшов у вічність, по короткій недузі, прийнявши Найсв. Тайни, ще один із наших піонерів бл. п. Василь Луцик. Помер він у своїй хаті, проживши 84 роки, втому 64 роки в супружжі.

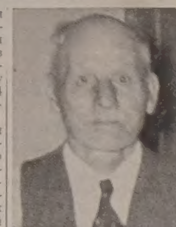
бл. п. Василь Луцик

Покійний походив родом з села Тоболева, пов. Радехів, Західна Україна. До Канади приїхав малим хлопцем у 1903 р. Через чотири роки працював в Британській Колюмбії, а відтак переїхав до Саскачевану й узяв гомстед в околиці Орлов, недалеко Кридор. Тут він одружився з Оленою Козак. Молоде подружжя розпочало важке піонерське фармування, яке провадили від 1907 р. до 1949 р.

Бог поблагословив їхню працю та їхнє чесне господарське, примірне християнське життя. Вони загосподарилися гарно й діждалися гарної родини: 4 синів та 5 дочок. Всі їхні діти дістали дбайливе християнське та національне виховання в рідній хаті та професійну освіту в вищих школах. Син Іван є інженером у Анкастер; Стефан, молодим учителем, вступає до канадського летунства, переїздить з канадською летунською ескадрою до Англії, звідки брав участь в нальотах на Німеччину. В часі одного нальоту в 1943 р. він згинув. Павло вчителював, а тепер в Принс Алберт. Дочка Анастазія, зам. Валнер, живе в Саскатуні, Н. Міліч живе в Арлі, Саск. Анна Шумлік уСаскатуні і Марія Качорек в Блейн Лейк, Саск. П-во Луцики діждали ся теж 26 внуків та 17 правнуків.

Після залишення фарми, п-во Луцики перейшли жити до Блейн Лейк, Саск., де, поблизу своїх фармів, користають із заслуженого відпочинку від 1949-1970 р. Того року переходять жити до Саскатуну, де стають членами катедральної парафії св. Юрія. Покійний Василь майже увесь час був старшим братом при церкві св. Духа в Орлов, Саск., а відтак при церкві Богоматері Неустаючої помочі в Блейн Лейк, Саск.

Бл. п. Василь був спокійної вдачі, глибоко релігійний, національно свідомий, начитаний та добрий український патріот. Щедро допомагав при будові церков і працею і грішми. Його ім'я гарно записане між уділовцями бурси ім. о. М. Шашкевича та щедрого жертводавця на Інститут ім. Митрополита А. Шептицького в Саскатуні. Через довгі роки він був шкільним тростом у Орлов, Саск.

Панахиду відслужив о. прелат І. Олійник в каплиці Похоронного Заведення Вествуд в неділю, 21 березня. Похорон та заупокійну св. Літургію відслужив у катедральній церкві св. Юрія в понеділок, 22 березня о. декан П. Криворучка. Тлінні останки покійного зложено на українській частині міського цвинтаря в Саскатуні.

На прохання родини, членкині відділу ЛУКЖ катедральної парафії св. Юрія приготовили поминальний обід. Учасники обіду склали на пресовий фонд „Українських Вістей" 25.00 дол. За жертву всім сердечно дякуємо, а покійному Василеві вічна пам'ять та нев'янучий вінок небесної заплати.

Учасник

Торгилд, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ІВАНА КОВАЛЬЧУКА

В неділю, 14 лютого по околиці Торгилд розійшлася сумна вістка, що бл. п. Іван Ковальчук розпрощався з цим світом. З ним відійшов у вічність ще один піонер цеї околиці.

Покійний Іван народився в селі Тязів, пов. Станіслав (тепер Івано-Франківськ), Західна Україна. В 1904 р. прибув він до Канади 14-річним хлопцем зі своєю старшою сестрою. Зразу він працював у різних місцевостях на різних роботах. Але згодом йому то знудилося й він осів у Едмонтоні, де провадив „пулрум". За якийсь час залишає Едмонтон й бере гомстед у околиці Мапова. Часи були тяжкі, прибутки з фармерки були дуже марні, тому він господарить сам аж до 1933 р., коли то він одружується з Анною Осейчук, з околиці Мапова.

Молоде подружжя вписується в члени парафії св. Михайла в Тудор й виповняє свої церковні та релігійні обов'язки, як може та допомагає своїми жертвами. В 1969 р. п-во Ковальчук переходять жити на Торгилд, щоб зажити заслуженим відпочинком. Тут вони вступають в члени парафії, а дружина покійного Анна стає членкинею відділу ЛУКЖ. Та покійний Іван не натішився довго заслуженим відпочинком, бо невмолима смерть покликала його на другий світ.

Покійний Іван полишив у смутку дружину Анну, двох синів: Петра в Торгилд і Василя в Едмонтоні, сім дочок: Елсі Демерт у Вінніпеґу, Марґарету Ренолд у Ґренд Прері, Дорін Филипс у Ред Дір, Морін Вінчестер у Ґаліфакс та три неодружені: Катерину й Павліну в Едмонтоні та Дорін у Торгилд. Третій син Фред упокоївся в 1965 р.

Похорон покійного відбувся в середу, 17 лютого в церкві Пресв. Евхаристії в Торгилд. Панахиду та заупокійну св. Літургію відслужив о. Р. Ганкевич. Тлінні останки покійного зложено на парафіяльному цвинтарі в Тудор.

Після похорону відділ ЛУКЖ приготовив поминальний обід у парафіяльній залі в Торгилд. В часі обіду на заклик о. Р. Ганкевича переведено збірку на „Українські Вісті", що з неї прийшло 20.70 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійному Іванові вічна пам'ять.

Канора, Саск.

ЙОРДАНСЬКА ВЕЧЕРЯ

В понеділок, 18 січня українська католицька парафія св. Петра й Павла в Канорі, Саск., влаштувала Йорданську вечерю в парафіяльній залі. На вечері був приявний парох і декан о. Є. Ляшкевич, який переповів приявним наші церковні та народні звичаї. В торжестві взяли участь церковний комітет, жіноче товариство, організація молоді та числені гості з містечка та околиці.

Під час вечері довголітня й заслужена членкиня нашої парафії п-і Анна Балешта відчитала доповідь в українській та англійській мові. В доповіді вона переповіла наші Різдвяні та Йорданські звичаї з усіми народними традиціями. В українській частині доповіді п-і Балешта подана, за одним журналом, деякі думки відносно прикмет справжньої людини. На думку автора статті, справжньою людиною є той, хто: 1. дбає не лиш про своє тіло й майно, але й про свою душу та мораль; 2. є вірний у подружжі, бо морально здорова родина, оперта на християнських засадах, є основою здоров'я народу; 3. в рідній вірі та національній свідомості виховує своїх дітей і дбає притому, щоб вони були чесними людьми та свідомими громадянами, бо від виховання поколінь залежить будучність народу; 4. ніколи й ніде не цурається й не соромиться рідної віри, національности та мови, а явно признається до них й гордиться ними, знаючи, що таку людину пошанує навіть противник; 5. цінить вище загальну справу, як свою особисту і, в потребі, потрафить понести жертву для добра народу, знаючи, що тим причиниться до добра рідної спільноти, а, посередньо, й до свого добра та добра своїх дітей; 6. живе в згоді з усіми членами свого народу та в усіх спільних справах уміє виступити у згоді навіть із своїми особистими чи партійними противниками, знаючи, що такої національної єдности вимагає добро народу та його власне; 7. старається себе та своїх дітей якнайкраще виховати, якнайбільше навчити, розвинути найкраще свої та своїх дітей здібности та приспособити себе та своїх дітей якнайкраще до життєвої боротьби за існування, знаючи, що від здібности, вміння й гарту одиниць залежить могутність рідного народу та його моральна й матеріяльна сила; 8. своє добро і щастя тісно зв'язав із добром та щастям рідного народу й тому, завжди і всюди в своїх ділах, словах та думках, має на увазі передусім добро народу, бо знає, що добро народу є теж і його добром.

Доповідь п-і Балешти приявні нагородили рясними оплесками.

Решту вечора проведено на співані щедрівок та гутірці.

З нагоди вечора передано на „УВ" 10.00 дол., щиро дякуємо.

Подано в скороченні за звітом п. С. Ратушняка, голови церк. комітету.

Калгари, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ОНУФРІЯ ЖУРАВСЬКОГО

В неділю, 10 січня втратила калгарська українська громада одного зі своїх заслужених членів, довголітнього члена української католицької парафії Успення Божої Матері бл. п. Онуфрія Журавського.

бл. п. Онуфрій Журавський

Покійний Онуфрій прийшов на світ в селі Торки, пов. Перемишль, Західна Україна, 26 травня 1898 р. В 1925 р. він полишив в рідному селі матір Розалію, уродж. Смотрик та брата Андрія й виїхав до Канади. Тут заїхав до Вонди, Саск., звідки в 1930 р. переїхав до Келгари, де увесь час жив у своєї сестрінки п-і К. Родак.

Бл. п. Онуфрій працював через усе своє життя на Сі-Пі-Арській залізниці, де відпрацював рівно 40 років. На 65-ому році життя покійний мусів залишити працю й іти на Сі-Пі-Арську пенсію. Але довго з неї не користав, бо в два роки відтак почав занепадати на здоров'ю.

Покійний тішився загальною пошаною серед келгарських українців, бо він був від самого початку добрим парафіяном української католицької парафії Успення Божої Матері та Українського народного дому, брав живу участь в аматорських виставах, належав до церковного хору Народного дому. Він жив поблизу церкви й завжди, як приходив до дому після праці, йшов до церкви й там щось робив. Покійний Онуфрій був неодружений. Прожив 72 роки. Останній раз був між келгарською громадою в суботу, 9 січня на Різдвяній вечері. По вечері прийшов до дому, почував себе дуже добре, читав ще українські газети, а відтак пішов спати. Коли в неділю, 10 січня його сестрінка пішла кликати його на снідання, застала його нежив им. Десь у ночі відійшов з цього світу, тихонько, незамітно, щоб навіть своєю смертю не робити нікому прикрости.

Покійного оплакують сестрінка п-і Катерина Родак, її дочка Анна Піскол ти і Анна Келлий, дві сестрінки п-і Марія Родак і п-і Марія Мадай у Ню Йорку, ЗДА.

Похорон покійного зачався панахидою, що її в вівторок, 12 січня в каплиці похоронного заведення відслужив місцевий парох о. В. Мартиник в приявності численних його приятелів та знайомих. В часі панахиди співав чоловічий хор під орудою д-ра І. Чеховського. В середу, 13 січня о. В. Мартиник відслужив у місцевий парафіяльній церкві Успення Божої Матери заупокійну св. Літургію й похорон та попращав покійного від імені парафії, родини, приятелів та знайомих. В свойому пращальному слово о. В Мартиник підкреслив великі прикмети покійного, що постійно був членом церковного комітету, кожного дня після праці приходив до церкви й щось робив і був дійсно ревним і відданим членом парафії. Під час Служби Божої співали Сестри Служебниці. На похороні було приявних багато місцевих парафіян, що прийшли віддати послідну прислугу доброму й відданому членови парафії, що його всі любили й шанували. Тлінні останки покійного зложено на католицькому цвинтарі в Келгари.

Після похорону відбувся в домі сестрінки покійного п-і К. Родак поминальний обід. З нагоди похорону родина покійного передала 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному Онуфрієві вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Горем прибита родина покійного Онуфрія, складає щиру подяку Всеч. о. В. Мартиникові за відслуження похоронних обрядів та слова прощання й потіхи, чоловічому хорові та диригентові д-рові І. Чеховському за спів під час панахиди, а Сестрам Служебницям за спів під час Служби Божої та похорону. Приятелям покійного дякуємо за жертви на Служби Божі та за квіти на могилу. А всім учасникам похорону дякуємо за віддання послідної прислуги покійному. Нехай Господь нагородить усім сторицею, а покійного прийме до Свого царства. Гостинна канадська земля нехай буде йому пером.

Сестрінка Катерина Родак та дочка Анна Пісколти

НОРТ БАТЛФОРД І ОКОЛИЦЯ!

Запрошуємо українське громадянство Норт Балтфорд, Геффорд, Кридор, Блейн Лейк, Витков, Редфілд, Ґлеслин, Кендо, Саскатун, Принс Алберт і Льойдмінстер на

ВРОЧИСТЕ ВІДКРИТТЯ ПІОНЕРСЬКОЇ ХАТИ Й ЦЕРКВИ НА МУЗЕЙНІЙ ПЛОЩІ

Одночасно відбудеться теж відкриття пам'ятника в пам'ять українських піонерів.

ВРОЧИСТІСТЬ ВІДБУДЕТЬСЯ В НЕДІЛЮ, 27 червня 1971 р.

Год. 10:00 ранку Служба Божа в церкві на музейній площі;

Год. 12:00 опівдні обід на площі, а після обіду програма відкриття.

Всіх гостей будемо радо вітати.

Комітет Українців Канади

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК

для ваших дітей у юнацькому віці це передплата за цікавий, гарний, ілюстрований місячник

ЮНАК

YUNAK Magazine
2199 Bloor St., West, Apt. 13
Toronto 9, Ont., Canada

Саскатун, Саск.: закінчення вишколу медсестри

Ґлорія Анна Дзядик

В понеділок, 26 жовтня 1970 р. Ґлорія Анна Дзядик з Саскатуну разом з 113 іншими спів-товаришками, в тому десять з Саскачевану, отримала диплом реєстрованої медсестри (норси)) після успішного закінчення трирічних студій на Албертському університеті й Університетському шпиталі в Едмонтоні, Алберта.

Успіхами своєї наймолодшої донечки втішаються батьки Ілько і Франка Дзядик, котрі в своїм часі мешкали в Сматс і Альвена, Саск., а тепер живуть в Саскатуні. Справа здоровля і добро людства є загальною і характеристичною цехою родини, особливо всіх дітей. Найстарший брат о. Ісидор ЧСВВ., посвятився на службу Богові і тепер є місіонарем в Чині оо. Василіян. Перебуває під цю пору у Вінніпезі; Сестра Савеля, віддана за Петра Крисака у Веґрівіл, Алта, має диплом помічниці медсестри, довший час працювала в Загальному шпиталі в Едмонтоні й короткий час у Веґревільскім шпиталі; Сестра Розалія віддана за Митра Бідика в Едмонтоні, також має диплом помічниці медсестри і працювала свого часу в шпиталі св. Йосифа та Університетському шпиталі в Едмонтоні; Брат Кароль є кваліфікований фізіотерапіст і під цю пору вчить і відповідає за відділ фізіотерапії в Університетському шпиталі в Едмонтоні.

Ґлорія виростала зі своїми братами і сестрами в Алвені, Саск. Перші студії аж до десятої кляси відбула в альвенськім гайскул, де через декілька літ керівником був Петро Юзик, а принципом Богдан Задворний. Кляси XI і XII закінчила з великим успіхом в Сестер Служебниць в Академії Пресв. Серця в Йорктон, Саск., Під час літних вакацій за заохотою і поміччю своєї побожної матері й дбайливих покійних діда і баби, Федя і Франки Стадник, ходила на молодечі курси — (лідершип коpсес) в Меджик Лейк, Саск., і через два літа брала участь в літних курсах оо. Василіян у віллі св. Василія на Голубинім озері, Алта. Ґлорія в Алвені, належала до УКЮ, а в Йорктоні належала до Марійської Дружини і до хору при Академії.

В родинім домі говориться тільки по українськи, тому то і Ґлорія добре володіє українською мовою, яка тепер дуже придається їй в її професії. Від дня своєї градуації в Едмонтоні, вона працює в Загальному шпиталі в Принс Руперт, Бр. К.

Щиро ґратулюємо Ґлорі за осягнення успіху і бажаємо її багато добрих успіхів у єї нові професії тай много Божого Благословлення.

Присутний.

З нагоди градуації передано на „УВ" 20.00 дол. За жертву щиро дякуємо.

Ґримшав, Алберта

ХРИСТИНИ НИКОЛ-МАРІЇ НАГНИБІДА

Никол-Марія Нагнибіда

На цій знимці ангелятко,
То Никол-Марія,
Ці два слова такі гарні,
Як мак і лелія.

На світлині маленька донечка п-ва Юліяна і Рожі-Марії Нагнибіда. Вона прийшла на світ 19 листопада 1970 р. Щаслива дитина, що має таких добрих родичів — християн, які подбали про те, щоб її скоро охристити. В неділю, 13 грудня о. Д. Базюк охрестив новонароджену в гарному й привітному домі її батьків у Ґрімшав. Хресними батьками були п. В. Ясінський з Гочкис, а хресною матірю п-і В. Знак з Менінґ, Алберта. Після христин всі гості відспівали новоохрещеній ґрімке многолітствіє. Після того п-во Нагнибіда гостили всіх гостей добірними стравами та напитками. В міжчасі всі гості гуторили, жартували, співали, одним словом провели мило час. Чогось мені при тій нагоді нагадился слова нашого галицького поета І. Франка, який написав: „Любиш, брате, чарку жваву, дякуй Богу і за се, краще хто п'є мід і пиво, ніж хто братню кровцю ссе"...

Здається мені, що нераз таки краще випити троха й повеселитися, як проводити час на сплетнях та обмові других. Бо й таке деколи буває при того роду нагодах...

Не забули на хрестинах і про „Українські Вісті". П. І. Жук попросив у господарів тарілки й післав з нею хресного батька, щоб перевів збірку на „УВ". І збірка вдалася ненайгірше. Жертвували: п. В. Ясінський з Гочкис — 5.00 дол., по 1.00 дол.: п. Н. Шлопак, п. І. Знак, п. Є. Шлопак, п. П. Калина, п-і О. Калина, всі з Менінґ, Алта; по 2.00 дол.: п. І. Жук, Спіріт Рівер, Алта і п. І. Бзовий, Райкрофт, Алта.

Жертводавцям щиро дякуємо, а маленькій Никол-Марії бажаємо многих і многих літ.

М. М. Б.

ОБСЛУГУ — СТИЛЬ — НИЗЬКУ ЦІНУ

"окуляри які привернуть усміх на ваших очах".

Принесіть свою рецепту на окуляри до:

HALE OPTICAL

Тел.: 424-2318
10754 Jasper Ave., Edmonton

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА

MARKET DRUGS LTD.

через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

Найдогідніші перелети в Україну - то наша канадська лінія "СІ-ПІ-ЕР"

Чи вибираєтеся в відвідини до рідних в Україну, чи хочете їх спровадити на відвідини до Канади – все найкраще поладнає вам "СІ-ПІ-ЕР"

«СІ-ПІ-ЕР» може для вас полагодити висилку гарного дарунку вашим батькам чи рідним у формі заплаченого квитка подорожі. Ці квитки, як теж і квитки для вас самих, можна сплачувати догідними ратами. Наші літаки літають майже до всіх країн світу і ми скрізь маємо наших представників, що радо послужать вам допомогою та радою в часі подорожі.

Зверніться до вашого аґента подорожів або найближчого бюра «Сі-Пі-Ер».

Подорож літаками «Сі-Пі-Ер» – то справа на ввесь світ.

CP Air